

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 27. ДЕЦЕМБРА 2004. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на наставак главног претреса дана 27. децембра 2004. године, са почетком у 10,12 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Београд, Устаничка број 29, судница број 1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03 окр. Милорада Улемека и других окривљених, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и друга кривична дела, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу судија Марко Кљајевић, председник већа, судије чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адвокати Рајко Даниловић и Срђа Поповић и Катарина Костић, пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адв. Радивој Пауновић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић, окр. Милорад Улемек са браниоцима адвокатима Момчилом Булатовићем, Слободаном Миливојевићем и Марком Миливојевићем, окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, браниоци окр. Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Александар Поповић и Слободан Миливојевић, бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Дејан Лазаревић, бранилац окр. Дејана Миленковића по службеној дужности адв. Александар Ђорђевић, бранилац окр. Сретка Калинића адв. Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адв. Владана Вукчевића, бранилац окр. Милана Јуришића званог «Јуре» адв. Драган Крстићевић, окр. Душан Крсмановић са браниоцем адв. Милованом Комненићем, окр. Саша Пејаковић са браниоцем адв. Крстом Боботом, окр. Бранислав Безаревић са браниоцем по службеној дужности адв. Жељком Грбовићем, окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем.

Нека приступи пред суд позвани сведок Родољуб Миловић.

Констатујем да је приступио сведок Родољуб Миловић.

Констатујем да није приступио сведок Милорад Брацановић, позив је уредно примио, а као оправдање за недолазак на главни претрес предао је суду 27. децембра 2004. године извештај доктора специјалисте који је потписан од стране др. Драгана Рогуља, заведен у протоколу под бројем 1810 Завода за здравствену заштиту радника Министарства унутрашњих послова Републике Србије у коме је констатовано да је као хитан случај упућен урологу и да је прегледан 15. децембра 2004. године у КБЦ «Бежанијска коса».

За реч се јавља првоокривљени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући пошто се тренутно у публици налази господин Миле Новаковић, а који ће бити предложен за сведока у овом процесу, па чисто само да Ваше веће одлучи да ли је у реду да присуствује овом делу процеса или не, пошто ће бити предложен за сведока, у ствари већ је предложен, а биће и накнадно од стране других бранилаца предложен.

Председник већа: Ако присуствује суђењу сведок који је предложен Миле Новаковић, ја бих замолио да напусти суђење због тога што би то била сметња у ситуацији да судско веће донесе одлуку да се у својству сведока саслуша Миле Новаковић, а о томе је већ поднет доказни предлог о чему ће накнадно одлучити веће као што је већ одлучено 12. новембра 2004. године.

Констатујем да је напустио судницу Миле Новаковић.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка изведе процесна радња доказивања саслушањем сведока Родољуба Миловића.

Председник већа: Ваше име и презиме?

ЈА САМ РОДОЉУБ МИЛОВИЋ.

Председник већа: Име оца?

Сведок Родољуб Миловић: Радомир.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Родољуб Миловић: 27. фебруар 1962. године у селу Грахово, општина Никшић.

Председник већа: Шта сте по занимању и где сте запослени?

Сведок Родољуб Миловић: По занимању сам полицајац, запослен сам у Министарству унутрашњих послова Републике Србије.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Родољуб Миловић: Ратка Ресановића, трећи део, број 6.

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљенима или оштећенима у овој кривичној ствари?

Сведок Родољуб Миловић: Нисам у сродству.

Председник већа: Дужни сте да суд обавестите о свакој промени адресе пребивалишта.

Дужни сте као сведок у кривичном поступку пред судом да саопштите све што Вам је познато о предмету и упозоравам Вас да лажно сведочење представља кривично дело.

Дужни сте да говорите истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело.

Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако је вероватно да би тиме себе или Вама блиска лица изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Да ли сте разумели ова законска упозорења, обавезе и права сведока у кривичном поступку?

Сведок Родољуб Миловић: Све сам разумео.

Председник већа: Сада ћу Вас позвати да у својству сведока у кривичном поступку положите заклетву. Прочитаћу Вам текст заклетве, ако сте сагласни са текстом заклетве само реците «да», а ако не реците разлог због чега нећете да положите заклетву такве садржине.

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Родољуб Миловић: Да. Заклињем се.

Председник већа: Ми смо Вас позвали да у својству сведока овлашћеног службеног лица Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Управе за борбу против организованог криминала кажете следеће ствари и околности о којима треба да сведочите. Околности везане за давање изјаве пред органом унутрашњих послова окр. Звездана Јовановића, да ли је окр. Звездан Јовановић у тој фази предкривичног поступка осумњичени изразио своју жељу да добровољно да своју одбрану и свој исказ у предкривичном поступку пред органом унутрашњих послова, на који начин је дошло да давања његове изјаве, да ли је присуствовао бранилац приликом давања његове изјаве и да ли је било од кога укључујући и полицајце примењена према окр. Звездану Јовановићу сила, претња, обмана, обећање или било која врста изнуривања у циљу давања исказа или је исказ дао добровољно и следећа околност која је битна јесте да ли сте Ви као овлашћено службено лице саслушавали окр. Бранислава Безаревића и који је разлог ако сте Ви извршили ту процесну радњу саслушања осумњиченог Бранислава Безаревића да нисте потписали записник о изведеној процесној радњи његовог саслушања? Изволите.

Сведок Родољуб Миловић: Након првог разговора са Звезданом Јовановићем који је обављен у Министарству унутрашњих послова када је и лишен слободе, колега Миле Новаковић и ја смо били задужени за обављање разговора са Звезданом. У првом разговору у Министарству током лишења слободе били смо Виторовић Сретен и ја, колега који ради са мном. Тада му је и предочено све што смо имали да му кажемо.

Након чега је спроведен у просторије Окружног затвора у Београду. Миле Новаковић и ја смо наредних дана ишли код Звездана Јовановића и остварен је један онако коректан однос. Звездан је ту, то може вероватно и да потврди. Обзиром да смо током разговора са Звездановим колегама дошли до сазнања да је Звездан чак и болестан, мислим да је имао неке проблеме са плућима и замолио сам Бору Бањаца да ступи у контакт са управником затвора да би се Звездану изашло мало у сусрет, што је и учињено. Ово напомињем из одређених разлога. Током, мислим први или други разговор са Звезданом, Звездан је инсистирао да се види са Специјалним тужиоцем господином Јованом Пријићем, што је било омогућено када је тужилац свратио на кратко, Звездан је тражио да му тужилац објасни све везано за његова права, обавезе итд.. Никаквих обећања према Звездану нисмо, никаква обећања, сем да ћемо, али о тим обећањима ћу нешто мало касније, када будем дошао на ред. Током једне посете Звездан је приликом изласка нашег из просторије у којој смо обављали разговор мени напоменуо да постоји могућност да ће да прича, али да ће о томе да нас обавести преко Управе Окружног затвора. Четврти април, мислим да је тај био датум, генерал Бањац ме је позвао телефоном, увече касно, рекавши ми да треба хитно Миле Новаковић и ја да пођемо у Окружни затвор јер је Звездан решио да разговара са нама. Када смо дошли у Окружни затвор Звездан је био доста расположен, чак је једна ситуација симпатична била, да је чистио нокте показујући да му је управник затвора тај дан донео мандарине у ћелију. Када смо почели разговор Звездан је инсистирао, инсистирао да оно што изјави тада то стоји, да не будемо провокативни постављањем питања која се односе на «Дифенс» и остала убиства. То смо му и обећали, Миле Новаковић и ја. Разговор је почео негде пре поноћи. Мислим да смо око 23,00 часова ми већ били у просторијама али било је онако један општи разговор пре почетка тог дела разговора о убиству председника Владе Зорана Ђинђића. Када смо почели да разговарамо на те околности ја сам извадио свеску у којој су чак записане изјаве многих људи као што је, делови изјава, и Вукојевић Зорана, Сувајџић Миладина, Саше Петровића и људи са којима сам ја био задужен за разговор. Ту стоји у тој свесци руком писано од речи до речи шта је Звездан изјављивао. Миле Новаковић је углавном постављао питања, а ја сам записивао изјаву Звездана Јовановића.

Председник већа: Само да Вам ускратим право да можете да користите белешке. Оставите по страни, можете да приложите евентуално суду....

Сведок Родољуб Миловић: Јасно. Уколико је потреба да приложим....

Председник већа: О томе ће одлучити суд, само сада не можете користити било какве белешке приликом сведочења.

Сведок Родољуб Миловић: Хтео сам ту свеску да приложим као једну врсту доказа. Разговор је трајао дуго. Дуго, мислим да смо се растали негде ујутру око 5. Након тог службеног дела разговора била је једна опуштена атмосфера где је Звездан осетио одређено олакшање и договор је био да наредних дана Звездан је уморан, уморио се, али да наредних дана уколико се пружи прилика да дођемо са адвокатом. На питање да ли има свог адвоката, Звездан је изјавио да нема тренутно материјалних средстава да би породица могла да сноси те трошкове, па уколико је могуће да му се омогући адвокат по службеној дужности. Замолио нас је да уколико је могуће, ја сам му то обећао лично пођемо код његове супруге да је обиђемо, да јој кажемо да он није криминалац, него да ово што је починио, починио је из разлога неких његових политичких убеђења и тог његовог личног односа према Хагу. Ми смо могуће, мислим да смо и ми били уморни тај дан, то је пети, могуће да смо шестог отишли код његове супруге, то госпођа може да потврди, Миле Новаковић и ја смо били тамо. Поразговарали накратко са њом. Разговор је доста био мучан, али да ли током повратка са тог пута или наредног дана, могуће већ да је седми, у новинама смо прочитали сегменте службене белешке коју смо, то је интерна службена белешка која се сачињава након обављеног разговора са лицем. Службена белешка која остаје у предмету, не иде као доказ, да се разумемо, и били смо изненађени одакле сегменти тог текста у новинама. Ја не знам које су то новине биле, и мало смо били затечени тада. Значи по повратку тог петог ујутру из Окружног затвора сачинили смо ту службену белешку. Сачинио сам је ја. И ту службену белешку сам доставио свом старешини генералу Бори Бањцу. Знам да је Бора Бањац био дужан да реферише то на колегијуму Министарства унутрашњих послова тако да нисам ни улазио у тај проблем и да се распитујем одакле та службена белешка у новинама. Битна ствар је била да сам се лично препао и у коментарима са господином Новаковићем сам инсистирао што пре да се иде код Звездана, а обзиром да је Звездан замолио да му се омогући присуство браниоца, јер није имао тих материјалних средстава и тако даље, седмог увече сам био на терену, позвао сам телефоном Милета Новаковића да се нађемо наравно пре тога консултујући свог старешину генерала Бору Бањца, да се нађемо у просторијама Окружног затвора и звао дежурну службу да се омогући присуство адвоката. Нормално смо се консултовали и са тужиоцем. Александар Милосављевић је био задужен испред тужилаштва за обављање тих разговора. Колегиница Гордана Радић, Миле Новаковић и ја дошли смо тамо. У просторијама Окружног затвора био је присутан кратко и Специјални тужилац. Управника затвора сам видео баш на том спрату. Он је човек тих дана нон-стоп

битисао горе у затвору, тако да сам га замолио ако је могуће да неко сачека некога од адвоката који би дошао да буде бранилац, да заступа Звездана Јовановића. Са Звезданом смо кратко разговарали. Врло брзо, значи обзиром да смо ми билу у путу практично када смо инсистирали да се обезбеди адвокат, врло брзо је дошао адвокат Весна Радомировић. Тада сам је први пут и видео. Специјални тужилац је инсистирао да се стриктно ради по одредбама ЗКП-а. То ми је скренуо пажњу у више наврата јер се баш тих дана нешто дешавало у «29. Новембру» да је неко обавио разговоре, па да је сачињен неки записник, а није био присутан бранилац. Омогућена је просторија од стране управника затвора за обављање разговора између Звездана Јовановића и Весне Радомировић. Разговор је трајао релативно дуго, по неком мом убеђењу или је то чекање да се отпочне са радом. Звездан је ушао, а напомињем да смо претходно се Звездан и ја договорили да ћемо се строго држати онога што је записано у мојој свесци, и тога што је изјавио Милету Новаковићу и мени. Мало сам се плашио реакције тужиоца за у будуће, али то ћу да објасним. Када су завршили са поверљивим разговором, Весна Радомировић и Звездан Јовановић улазе у просторију у којој смо се налазили, могуће да је неко сем мене, Милосављевића, Гоце и Весне Радомировић на моменат био ту, али је просторија испражњена и остали смо ми који смо задужени за обављање тог разговора. Звездан је стајао. Није сео. Весна Радомировић је села десно од мене и тада сам имао утисак да га је Весна Радомировић саветовала да ћути, да се брани ћутањем. Након краће паузе, Звездан је рекао «Обећао сам момцима испричаћу све». Након што му је предочено све по ко зна који пут, јер му је читан и ЗКП и тако даље, и тако даље, отпочели смо са разговором. Звездан се стриктно придржавао онога што је записано у мојој свесци, чак су се неке измене односиле на пар речи и тако даље, само на неке ситнице, углавном смо се држали тог договора да Звездан исприча то што је испричао у претходном разговору Милету Новаковићу и мени. У пар наврата Весна Радомировић је скретала Звездану пажњу, али разговор је завршен коректно. Звездан је након тога на моје инсистирање да прочита записник, колегиница Радић, јер нисмо имали штампач у тој просторији, па је она у међувремену изашла када се све завршило, мислим да је управник затвора или не знам неко од колега из Окружног затвора омогућио да се то одштапа, тај материјал итд., и кад смо дошли ја сам тражио од Звездана да прочита све. Весна Радомировић је читала, Звездан је само летимично прегледао садржај тог написаног текста и сложио се. Питао је где да потпише све. На сваком примерку, на свакој страници је потписано од стране Звездана Јовановића и ја сам овде предложио још два записника о саслушању осумњиченог где је он у горњем и доњем углу својом руком потписао све и сложио се. Када смо завршили разговор Звездан је врло кратко био са мном. Нисмо били издвојени физички али био је задовољан, био је задовољан свим тим

учињеним. Да би потврдио да никаква принуда, изнуђивање исказа или нешто слично, поготово фалсификат у вези чега сам био и позиван у Генерални инспекторат МУП-а Републике Србије, ја ћу ако дозволите да наставим мало у вези Звездана Јовановића и ове његове изјаве. Након обављеног разговора Звездан Јовановић је пристао наредних дана да, пристао, добровољно пристао, јер се један сегмент тог записника, нећу да улазим сада у то односи управо на ово о чему ћу да причам. Да покаже лица места, Бубањ поток, непосредна близина Скупштина, плато паркинг, плато испред дворане Лимес, и чак је водио колеге о чему постоји видео запис на Иришки Венац, где је упуцавао снајпер из ког је како он тврди и извршио убиство председника Владе господина Ђинђића. Тамо на лицу места на Иришком Венцу извршен је увиђај у присуству судије и тужиоца из Сремске Митровице. Звездан је навео колеге тачно на место где је извршио упуцавање те пушке, нађен је тај део укрштенице новинске на то је Звездан показао, где се налази прострел. И Звездан је показао где се налазило то возило из ког је он извршио упуцавање те пушке, где је пронађена чаура од тог метка којим је Звездан пуцао. Све што је Звездан изјавио, а што се налази у овом записнику се у потпуности слаже са оним до чега смо ми дошли током саслушања осталих лица која су везана за ово убиство. Звездан је чак рекао да је неко пратио Ђинђића на Копаоник, то је утврђено, о чему је достављен доказ. Звездан је објаснио кретање оних актера за које је он знао, где се ко налази, чак је и запис о кретању по базним станицама телефона специјала достављен као врста доказа и ни у чему нисмо нашли било какав раскорак између Звезданове изјаве и осталих изјава које су потврђивале да су они актери овога што је почињено. Тврдим да над Звезданом Јовановићем никакве принуде, никакве изнуде, ничега није било, да је максимално коректно то било, уколико Звездан тврди другачије ја бих радо и да се суочим са њим. Проблема нема. Заиста је било све овако како сам испричао.

Председник већа: Надаље, одговорите на питање везано за саслушање осумњиченог Бранислава Безаревића 21. марта 2003. године, да ли сте Ви вршили ту службену радњу и из ког разлога ако сте извршили ту службену радњу нисте потписали записник?

Сведок Родољуб Миловић: За Безаревића обзиром да сам ја био задужен за доста обављања неких информативних разговора са лицима, а био сам задужен и за лишење слободе испред радне групе чији сам у неку руку био шеф, то су били људи из мог одсека, Безаревића смо чекали испред стана где станује, међутим, дошло је до дојаве да треба да се ангажујемо на неком другом послу, тако да су Безаревића ухапсиле колеге из «29. Новембра». Тај дан када је Безаревић доведен био сам задужен ја да обавим разговор са Безаревићем. И радо бих то и учинио,

али сам имао једну дојаву, не знам за које лице се односила та дојава да се налази на некој адреси, мислим на Новом Београду, тако да сам ја замолио колеге, то су колеге искусни полицајци из «29. Новембра» из Трећег одељења са убистава господин Госић и Ђорђевић Зоран. Они су га довели и били су упућени од самог почетка и у разговоре са Безаревићем, па сам их замолио ако би они могли да обаве тај разговор. Ја сам присуствовао само неким сегментима, почетку разговора и отишао на терен. Када сам се вратио разговор је већ био приведен крају. Дошло је до једног чисто неспоразума где се моје име појавило обзиром да је колегиница знала да сам ја задужен као оперативац за тај разговор. Када је тај записник дошао до мене ја га нисам потписао. Нисам потписао и сматрам то за једну формалну грешку, колико ја знам није потписан записник, било би вероватно безобразно са наше стране да потпишем нешто у чему нисам толико имао учешћа, мада сам присуствовао сегментима разговора, тако да мислим да не би нека катастрофална грешка била почињена и да сам потписао то што стоји. То би отприлике било што знам у вези Безаревића. Читао сам касније неке натписе у новинама да је Безаревићу нуђен неки новац од стране полиције, што је нетачно обзиром да се ради о човеку који је за мале паре урадио то што је урадио. Није било потребе са њим да се разговара и симпатично је оно на крају где он нуди чак и полиграфско тестирање и суочење са Вукојевићем и са осталим актерима и тако даље. Али то је све што могу да изјавим у вези Безаревића.

Председник већа: Добро. Да ли има питања од стране чланова већа?

Судија Ната Месаровић. Изволите.

Судија Ната Месаровић: Интересује ме где је обављен поверљив разговор између опт. Звездана Јовановића и његовог браниоца Весне Радомировић?

Сведок Родољуб Миловић: Видите, то је просторија, кад се уђе иза тих решетака, тамо где су притворске просторије.

Судија Ната Месаровић: Мало пре сте изнели закључак да сте чули нешто, зато ме интересује.

Сведок Родољуб Миловић: Да ли сам чуо?

Судија Ната Месаровић: Мало пре у својој изјави сте изнели...

Сведок Родољуб Миловић: Изнео сам закључак да је Весна саветовала да ћути.

Судија Ната Месаровић: То ме интересује, где је обављен поверљив разговор?

Сведок Родољуб Миловић: Поверљив разговор је обављен у једној од тих просторија, не знам конкретно која је просторија била јер смо ми били смештени у једну просторију....

Судија Ната Месаровић: Јесте ли Ви били у другој просторији или у тој просторији где су они?

Сведок Родољуб Миловић: У другој просторији. Ми смо били у другој просторији. Весна Радомировић са Звезданом је изашла у неку од тих просторија које су горе за истражне судије, то је на том спрату, исти тај спрат.

Судија Ната Месаровић: И онда када су се вратили код Вас она га је саветовала?

Сведок Родољуб Миловић: Они када су се вратили Звездан је био мало онако затечен, зачуђен, стајао је, није проговарао ништа, и након те неке паузице рекао је «Обећао сам момцима, испричаћу све», ја сам на основу тога практично закључио да је саветован да ћути. На основу тога значи та пауза и он се обраћа у ствари свом адвокату и каже «Обећао сам људима испричаћу све». Ја сам на основу тога закључио.

Судија Ната Месаровић: Кажете имали сте претходни неки договор са Звезданом Јовановићем да га не провоцирате са неким питањима у вези «Дифенса» и у вези осталих убистава, је ли то мислите на убиства која се стављају на терет «Земунском клану»?

Сведок Родољуб Миловић: Мислим да се то односило на то, не могу да тумачим шта је хтео да каже, али сам испоштовао то обећање. Значи да се не провоцира питањима која се односе на «Дифенс» и на остала убиства, јер како он каже у свему томе нисам учествовао и тако даље, ми у то нисмо ни улазили, право да Вам кажем, ја као полицајац, мене је импоновало да ми неко исприча причу...

Судија Ната Месаровић: Само да Вас прекинем, значи Ваш разговор са Звезданом је био само у вези атентата на председника Владе?

Сведок Родољуб Миловић: Јесте. Само у вези атентата на председника Владе.

Судија Ната Месаровић: Кажете имали сте претходно сачињену службену белешку?

Сведок Родољуб Миловић: Јесте.

Судија Ната Месаровић: Када сте га саслушавали ко је сачињавао записник о његовом саслушању?

Сведок Родољуб Миловић: Записник о саслушању колегиница Гордана Радић, мислим да се тако зове.

Судија Ната Месаровић: И сада ме интересује, рекли сте да је било пар неких ситних детаља у којима се разликује његов исказ који је дао тада у присуству тужиоца у односу на Вашу службену белешку. Када сте то закључили да постоје разлике?

Сведок Родољуб Миловић: То је било током разговора. Током разговора али то се односило на пар неких ситница углавном на небитне неке...

Судија Ната Месаровић: Јесте ли пробали да отклоните те разлике у ономе што сте раније забележили и ономе што сте тог дана радили?

Сведок Родољуб Миловић: Пазите, те разлике нису, могуће да се односе на једну реченицу која је крајње небитна. То је нешто да га је Легија искористио, а током рецимо тог разговора пред тужиоцем није хтео то да истакне у први план итд.. То су крајње неке небитне ствари, а то је нормално наравно исправљено.

Судија Ната Месаровић: На почетку излагања када сте говорили о начину да Вам је Специјални тужилац предложио да се строго држите норми прописаних у ЗКП-у, кажите ми на шта се то посебно односило?

Сведок Родољуб Миловић: Сада ћу да Вам објасним, наредба о увођењу ванредног стања је била донета и углавном полиција се понашала нешто у складу са том наредбом и тако даље, а то се косило са ЗКП-ом. Појавила се једна ситуација ја мислим да је неко истакао тај проблем да је неко обавио разговор, сачињен записник о саслушању осумњиченог без присуства браниоца. Било је мислим у «29. Новембру». Тако да је тужилац инсистирао да се Звездану Јовановићу предоче сва

његова права. То стоји тамо у записнику да му је предочено итд., итд., и да се понашамо строго по одредбама ЗКП-а током тог разговора, а и у каснијим контактима са Звезданом Јовановићем.

Судија Ната Месаровић: И још нешто нисам разумела, нисте то довољно објаснили, када сте дошли 7. априла код Звездана Јовановића рекли сте да је био добро расположен, на шта се то односило, у чему је то било добро расположење у односу на претходно обављене разговоре са њим, да ли је то било да је нешто желео више да говори или мислите уопште његово расположење?

Сведок Родољуб Миловић: Видите, Звездан Јовановић је у почетку био затворен страшно. Први контакт ако могу на овај начин да Вам објасним, први контакт поготово у разговору у Министарству унутрашњих послова где је био и тај колега Виторовић, Звездан је у једном моменту прекинуо сваку комуникацију са нама. Растали смо се као човек који га је лишио слободе и након што се пресвукао у нову тренерку, патике, одложена униформа, спроведен је у просторије Окружног затвора. Први разговор у Окружном затвору је био доста мучан. Звездан није чак хтео ни на који начин да комуницира са нама почетком разговора, тек нешто мало касније смо успоставили неки контакт и почели разговор не на околности убиства него више на неке његове проблемчиће. Без цигарета и тако даље, и тако даље. Сваки наредни контакт је био све бољи, поготово овај након нечега што смо испоштовали да су му достављене цигарете тамо из неке кантине, колико ја знам, јер је био без новца и управник затвора му је доносио те цигарете, нешто мало воћа и почев од 4.-ог увече, када смо обавили тај први разговор, о чему је сачињена та интерна службена белешка, Звездан је променио своје понашање.

Судија Ната Месаровић: Сада ме још нешто интересује, приликом свих тих Ваших разговора са Звезданом Јовановићем, да ли је Звездан уопште помињао или пожелео да он изабере браниоца по службеној дужности?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Он је, то сам напоменуо у току претходног разговора, он није инсистирао, он је био на мукама. У ком смислу? Нема новца да обезбеди адвоката, и то је био један од разлога да смо се договорили, значи пре тог 7.-ог да смо се договорили да током неког наредног виђења ми обезбедимо њему браниоца по службеној дужности. Колико знам Звездан је и тражио да Весна Радомировић њему остане бранилац.

Судија Ната Месаровић: Нисам Вас разумела тражио је да?

Сведок Родољуб Миловић: Тражио је да му Весна Радомировић остане бранилац. Толико ја бар знам из неких извора итд., али је супруга његова ангажовала и господина Вукасовића који га сада заступа итд., тако да не знам шта се касније дешавало. Знам да је био задовољан понашањем Весне Радомировић. То ми је и напоменуо након завршеног разговора 7.-ог.

Судија Ната Месаровић: Хвала.

Председник већа: Право на питања имају заменици Специјалног тужиоца. Има реч Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Само једно питање, пошто је сведок рекао да су осумњиченог Безаревића испитивали Ђорђевић Зоран и Бисић, како ли је рекао....

Председник већа: Госић Зијад.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Зијад, само податке о томе ког одељења су то радници? Каже да су из Градског СУП-а, које одељење?

Сведок Родољуб Миловић: Колеге су из Секретаријата у Београду, Треће одељење. То је одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Немам више питања.

Председник већа: Право на питања имају пуномоћници оштећених. Адв. Рајко Даниловић има реч. Изволите.

Адв. Рајко Даниловић: Колико сам ја схватио сведока има неки видео запис са Фрушке Горе, али да ли има опште ових других видео записа када је показивао лице места окривљени?

Сведок Родољуб Миловић: Само да се мало присетим. Видео запис нисам гледао али знам да постоји. Фотографије сигурно постоје, видео запис мислим да чак овај последњи део видео записа у службеном возилу где Звездан објашњава куда да се иде итд., итд., да не бих улазио у неку ситуацију, тврдим да је на Фрушкој Гори постоји видео запис, могуће већ и Лимес итд., постоји могућност али нисам сигуран, нисам сигуран.

Председник већа: Адв. Срђа Поповић има реч.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте казали да се Звездан Јовановић придржавао онога што сам записао у својој свесци. Мени то није сасвим јасно, како је технички, како је у појединостима настао записник, је ли он у слободном излагању изнео оно углавном, јесу ли му постављана питања, како је то изгледало?

Сведок Родољуб Миловић: У глобалу, сада ћу да Вам објасним. Ја сам седео поред Звездана Јовановића. Свеска је била на столу. Звездан је повремено сам причао, повремено је инсистирао да му се припомогне. Питања му нисам постављао ја уопште држећи се тог договора. Питања је након овог уводног дела разговора постављао господин Александар Милосављевић али Звездан се оглушио на сва та практично питања. Није желео да даје неке одговоре, тако да се углавном остало на тој првој изјави коју је Звездан дао.

Адв. Срђа Поповић: Сада када је он молио да му се припомогне како му је припомагао? Како сте му Ви то припомогли, ко му је припомагао?

Сведок Родољуб Миловић: Када је молио да му се припомогне?

Адв. Срђа Поповић: Да.

Сведок Родољуб Миловић: Сада не знам конкретно на шта се то односи, ако можете помозите ми?

Адв. Срђа Поповић: Ја не знам, Ви сте тако казали, ја не знам, Ви сте казали он је у појединим тренуцима, свеска је била пред нама....

Сведок Родољуб Миловић: Да. То је током, ја се извињавам, нисам разумео питање. Повремено је Звездан застајао у тим разговорима. Тражио је чак позивајући се на свеску итд., итд., да му се припомогне. Вероватно да не би рекао нешто што би било више од онога што је рекао, вероватно ценећи да не би ушао у неку замку. Замке му нисмо правили ни у ком случају, тако да смо се држали стриктно тога.

Адв. Срђа Поповић: Је ли сте се Ви претходно сложили око тога што сте записали у својој свесци да је то његов исказ? Не знам да ли ме разумете, је ли он сматрао да то што је записано у Вашој свесци....

Сведок Родољуб Миловић: У том смислу хоћу то да нагласим, Звездан је сматрао да је то његово. Када смо му рекли да би требао то да понови, ако пристаје у присуству адвоката и тужиоца, он се сложио са тим. Он се сложио са тим, али да не бисмо ишли значи изван контекста тога о чему смо причали, да не бисмо причали о убиствима и да се држимо стриктно тога о чему смо разговарали.

Адв. Срђа Поповић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Божо Прелевић. Изволите.

Адв. Божо Прелевић: Ја бих само да сведок појасни да би, можда ћу поставити слично питање које сте Ви питали, али сада је сведок рекао да је он сматрао да је то његово. Је ли то Звезданово или је он сматрао да је то његово, тај исказ који је он дао у присуству адвоката, је ли он сматрао да је то његово како сте сада рекли или је то његов исказ?

Председник већа: Сачекајте само моменат. Прво, погрешно интерпретирате, он је рекао да је то његово везано за исказ који је дао у службеној белешци коју је сачинио сведок Родољуб Миловић, а иначе му је омогућено према исказу сведока Родољуба Миловића да прочита сачињени записник пред органом унутрашњих послова али да га је окривљени Звездан Јовановић само летимично прегледао, а након тога потписао.

Адв. Божо Прелевић: То је било на прво питање, добро, не желим да полемишем, него је сада управо то одговорио, па сам мислио да то прецизирамо. У реду. Мене интересује да ли сте Ви радили на случају код покушаја атентата код хале Лимес, да ли сте радили на случају Багзи?

Сведок Родољуб Миловић: У случају Багзи позвана је била једна екипа из УБПОК-а, коју сам ја водио у «29. Новембар», али са Багзијем нисмо разговарали. Са Багзијем су обавили разговор колеге из Трећег одељења тако да нисмо имали прилику да разговарамо са Багзијем.

Адв. Божо Прелевић: Да ли можете да нам одговорите након што је Миленковић звани Багзи пуштен из Централног затвора да ли је био праћен од стране припадника Министарства унутрашњих послова, да ли је Вама познато?

Сведок Родољуб Миловић: На то питање не могу да Вам одговорим. Знам да припадници УБПОК-а нису радили пратњу. Нису

радили пратњу, биле су неке друге активности усмерене на ту криминалну групу, које су почеле од јануара месеца 2003. године, у смислу прикупљања неких доказа о почињеним убиствима из претходног периода али пратњу нити смо имали снага да то радимо, нас је све укупно мало, петнаестак оперативаца који раде разне врсте деликата. Нас са крвних деликата је било све у свему десетак људи. Нисмо били у позицији да пратимо.

Адв. Божо Прелевић: Ја ћу преко председника већа да поставим ово питање. Мене интересује да ли може да нам каже да ли је УБПОК од јануара те 2003. године примењивао те оперативне мере праћења, слушања, у односу на «Земунски клан»?

Сведок Родољуб Миловић: Мере су примењиване за слушање. То смо радили управо ова оперативна радна група чији сам ја члан. Ми смо радили те мере јер је почетком јануара направљена, формирана радна група где је било мислим 4 оперативца УБПОК-а и 2 оперативца из «29. Новембра», из Градског СУП-а, са тим задатком, да се прикупе докази за почињена дела, злодела, из неког претходног периода итд., и да се стане у крај тој, да спрече њихове неке наредне криминалне активности. Неспорна је ствар да су они имали податак да је оформљена та радна група и те мере нису дале никаквог резултата, јер су сви напустили адресе становања, били склоњени по одређеним «штековима» итд., итд.. Ја не знам колико има право да улазим у сву ту причу, али знам да смо само успевали на мерама да накачимо пок. Спасојевић Душана и то у комуникацији са једном особом, иначе практично је било немогуће њих физички пратити. Немогуће.

Адв. Божо Прелевић: Да ли можете да нам кажете, Ви кажете УБПОК, значи не државна безбедност, односно БИА, мене интересује од када сте Ви то почели, не морате тачно, али уколико можете прецизније?

Сведок Родољуб Миловић: Значи јануара месеца, мислим да је почело са том активности. То је једна посебна акција. Одређено је било значи тих 6 људи који су били задужени за то.

Адв. Божо Прелевић: До тада је то рађено у БИА, зашто није настављено да се ради у БИА, већ је техника дата и УБПОК-у?

Председник већа: Колега, је ли то Ваша тврдња да је рађено у БИА?

Адв. Божо Прелевић: Да. Апсолутно. Не, то је апсолутно, то је и по закону. То и по закону они примењују мере слушања, они су овлашћен орган по закону, БИА, за то.

Председник већа: Не можете на тај начин постављати питања са констатацијом која је законска јер се односи искључиво на факта, а не на право, као могућности, јер онда би морали и Вас да питамо одакле је Вама познато да је БИА њих слушала.

Адв. Божо Прелевић: Не. Нисмо се разумели онда. Ја говорим о...

Председник већа: Не. Немојте говорити, управо Вам ја кажем да не можете говорити такве ствари. Прво питања само постављајте, а не констатације па након тога питање, иначе је забрањено.

Адв. Божо Прелевић: Који је разлог зашто су формирана два центра?

Сведок Родољуб Миловић: Разлога постоји више. То код нас није био центар практично нама су прослеђивани записи...

Адв. Божо Прелевић: Добро. Две технике, да будем прецизнији.

Сведок Родољуб Миловић: Јесте. Записи разговора из БИА са неким кашњењем, у почетку је било чак мислим 4 до 6 часова итд.. Разлог је зашто смо инсистирали да се ствара техника која би припадала Јавној безбедности је да смо када смо радили отмице Мишковића итд., да смо та лица држали на мерама. Конкретно и Душана Спасојевића и неке људе, јер су они тада били опуштенији, али записи који су нам долазили у некој форми куцаног текста на папиру су у много чему били нетачни. Нису указивали на оно фактичко стање што се дешавало на терену. Из тог разлога смо ми инсистирали уколико се креће у неку озбиљнију акцију ка тој групацији да имамо део неке технике да можемо бар да преслушамо накнадно неке сегменте разговора и да доносимо своје закључке, а не да нам неко те закључке трпа у неком куцаном тексту итд.. Било је тада неслагања великог између оперативе Јавне безбедности и колега из Државне безбедности. Чак су многи људи говорили да су знали шта се дешава на тим мерама, ми који смо били задужени за рад и за расветљавање тих кривичних дела нисмо имали те записе. То се односило конкретно на Мишковићеву отмицу, итд., али да Вас не бих оптерећивао, значи то је основни разлог због чега смо инсистирали јер нисмо имали поверења у Државну безбедност у то време и знали смо да неко Спасојевић Душану доставља податке.

Адв. Божо Прелевић: Због тога је постављено питање. Да ли знате ко је из Државне безбедности достављао Спасојевићу податке?

Сведок Родољуб Миловић: Доказе за то немамо, пошто сам полицајац могу да причам само када има доказа, тако да бих Вас замолио да прескочите то питање.

Адв. Божо Прелевић: Ко је испред УБПОК-а одржавао контакте са сведоком сарадником Бухом?

Сведок Родољуб Миловић: Ја сам био један од тих људи. Ја сам био један од тих људи од првог разговора када сам га и упознао, па надаље, био сам задужен и за контакте и чак једно време за његово чување у једној страни земљи.

Адв. Божо Прелевић: Били сте и у телефонским контактима и у личним?

Сведок Родољуб Миловић: Да. Баш од Министарства унутрашњих послова сам добио одобрење и добио сам телефонски апарат, не само ја него још пар колега, али не бих о тим колегама сада причао, и били смо задужени за пријем тих позива од стране Буха Љубише који је тада побегао био колико знам у Турску и то су били телефони задужени само за то. Међутим, у пар наврата смо комуницирали и мојим службеним телефоном. Тако да није било потребе, он је користио неки сателитски телефон итд., итд., али знам да су сегменти тих разговора изашли на улицу, али то је проблем већ неког другог.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте имали сазнања у јануару и фебруару 2003. године о чему би требао сведок сарадник Буха, значи која су његова сазнања везана....

Сведок Родољуб Миловић: Сазнања везана за сведока Љубишу Буху сам имао много пре јануара 2003. године. То је био септембар 2002. године, мислим септембар да не направим неку грешку, јер са Љубишом Бухом смо обављали разговоре тог септембра, тражећи од њега да буде тај сведок који ће пред тужиоцем да исприча то што има итд., али проблем се појавио јер његова супруга у то време није била присутна кући. Он је тврдио или да је убијена или да се налази код припадника «Земунског клана» да могу да га уцењују породицом итд., и чекао је да се тај склоп околности на неки начин.....

Адв. Божо Прелевић: Да ли су та сазнања била везана и за деловање «Земунског клана»?

Сведок Родољуб Миловић: Да. И то је био један од разлога, то је била практично увертира за овај рад који почиње од јануара месеца када ми покушавамо нешто на основу те његове, на основу тих његових излагања у којима нам је објаснио многа убиства, да уђемо у тај рад са земунцима.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је он у више наврата инсистирао да дође у земљу да сведочи?

Сведок Родољуб Миловић: Он је инсистирао да разговара са нама, а за сведочење сам био јасан током претходног излагања, нису били услови по његовом тврђењу да он изађе као сведок пред тужилаштво, да тужиоцу исприча то што је нама причао, тако да смо имали једну голу причу. Тек касније јануара месеца 2003. године, мислим јануара месеца, тада је већ господин Пријић одређен за Специјалног тужиоца, тада се већ ушло у неку сасвим другу причу, али ту причу је већ касније господин Пријић као Специјални тужилац и те разговоре обављао са Љубишом Бухом. Ми смо му приложили све оно чиме смо располагали пре тога из тих претходних разговора.

Адв. Божо Прелевић: Не. Ја говорим само у периоду значи јануар, фебруар и почетак марта 2003. године. Значи да ли је он тада инсистирао да дође?

Сведок Родољуб Миловић: Да. Тада је већ видите, значи то је моменат јануар месец, мислим да је тај период, где већ господин Пријић преузима разговоре са Буха Љубишом. Ја сам био рецимо присутан у неком објекту где су се обављали разговори, али сам био више физичко обезбеђење које је стајало испред врата. Испред врата да не би неко ушао итд., итд.. Нисам присуствовао тим разговорима.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте имали сазнања пре 12. марта да се спрема покушај атентата?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Сазнања нисмо имали с тим што смо знали да се нешто чудно дешава. Чудно се дешава то што те људе смо имали до јануара месеца, негде пре јануара месеца чак и виђали смо их и у граду, али одједном значи сам почетак јануара месеца сви су били неухватљиви, сем Вукојевића који се кретао по Земуну, али у то време он није имао неког нарочитог разлога да се крије, Вукојевић Зоран. Ови остали су били сви по штековима. Значи повремено смо качили сегменте

неких разговора који су указивали да су по штековима и нисмо могли да их ухватимо.

Адв. Божо Прелевић: Након покушаја атентата код хале Лимес, како је то стављено на терет оптужницом, сведок који је овде сведочио не знам тачно име је рекао да је 24 часа након тог атентата да су њима подељене слике чланова «Земунског клана» у проналажењу значи које су требали да покажу претходним власницима камиона које је сведок набавио.

Сведок Родољуб Миловић: Након хале Лимес?

Адв. Божо Прелевић: Да.

Сведок Родољуб Миловић: Пазите, обзиром да је Багзи задржан тамо на лицу места, није извршен чак ни претрес да ли поседује неке телефоне и тако даље, преузима га саобраћајна полиција. Ми смо инсистирали да је то нешто озбиљно. И ни у ком случају то није могло да буде саобраћајни неки прекршај или нешто слично. Инсистирали смо на томе да је то покушај атентата. Да ли је неко био глув, нећу да улазим у то. Сви разговори са Багзијем су остали безуспешни јер је против Багзија поднета не знам у ком смислу, да ли ради фалсификата, не бих улазио у то, то су биле активности колега из «29. Новембра». Ми смо се укључили након тога. Након тога смо се укључили заједно са колегама у пар наврата....

Адв. Божо Прелевић: Колико после тога?

Сведок Родољуб Миловић: Одмах наредног дана. Одмах наредног дана, ми смо чак били присутни те вечери када је Багзи био у просторијама у «29. Новембру». Значи он је био прво приведен у саобраћајну полицију, па је након тога спроведен у «29. Новембар», и након тога практично почињу неке заједничке активности што се тога свега тиче. То је доста јасно.

Адв. Божо Прелевић: Обзиром да Ви сада кажете да је то по Вама био покушај атентата, да су слике подељене 24 часа након тог....

Сведок Родољуб Миловић: Не знам које су слике подељене, слике су подељене, ишло се значи на Бубањ поток да се види да се покуша да се установи ко је тај човек који је купио камионе, обзиром да је Сувајцић Миладин колико сам ја упознат и из његове изјаве, био тај који је куповао камионе итд.. Вероватно се баратало неким фотографијама. То је неспорна ствар јер да би смо утврдили ко је, ми би

смо прикупили фотографије свих за које постоје неке индиције да би могли да буду упетљани у то. Управа за борбу против организованог криминала сваке криминалне групе из Србије има фотографије итд. и вероватно су баратали и тим фотографијама.

Адв. Божо Прелевић: Значи уколико суд налази за потребно може му предочити исказ претходног сведока који је рекао да су сведоци бивши власници....

Председник већа: Колега, немате право Ви да постављате на тај начин питања предочавањем. Ви поставите питање у упитном облику реченицу ако знате.

Сведок Родољуб Миловић: Господине хоћу да Вам кажем....

Председник већа: Не. Немојте одговарати без питања.

Сведок Родољуб Миловић: Извињавам се.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте били у контакту након покушаја атентата код хале Лимес и са сведоком сарадником Љубишом Бухом?

Сведок Родољуб Миловић: Мислим да је контакт био пре тога, нисам сигуран. Значи Љубиша Буха је био у иностранству у то време. Само знам да је након атентата Љубиша Буха на наш захтев спроведен у просторије Окружног затвора у Београду. Не знам за тај период. Мислим да је пре Лимеса био.... У контакту телефоном сам био али не у неком личном контакту. Али ипак не могу то да тврдим са сигурношћу.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте Ви или да ли сте Ви чули да је неко од радника МУП-а сведоку сараднику Љубиши Бухи говорио да још није време да дође у земљу?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Нити мислим да је било ко од радника МУП-а сем мене и тих пар колега за које сам рекао био у контакту са Љубишом Бухом. Ако је била обављена нека друга комуникација телефоном итд., али за то нити знам на шта се односи то питање, није ми јасно. Ми смо хтели Љубишу Буху да искористимо да буде сведок у поступку против «Земунског клана». Ја не знам одакле те калкулације да ја који радим на расветљавању одређених кривичних дела тврдим сведоку ја или неко од мојих колега да не прича то што треба да прича. Ми, то је неспорна ствар, смо имали помоћ од Љубише Бухе самим указивањем на одређена кривична дела, али то смо искористили колико се у том моменту могло искористити.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте учествовали у саслушању сведока сарадника Ђуре Сувајцића?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је он показао где се налази предметна пушка?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Сада ћу да Вам објасним то. Било је разних калкулација. Сувајцић Миладин је рекао да је у непосредној близини дворане Лимес, то је велики плато тамо према Палати Федерације, то стоји тамо тачно, да не бих ја лупетао неке адресе, у гаражном простору да је било наређено да Нинослав Константиновић закопа ту пушку. Да је Нино отишао и да се вратио у веома кратком неком временском интервалу. Чак је била нека прича за 7, 8 минута итд.. Били смо у ситуацији да ангажујемо чак средњу школу унутрашњих послова да би се тај плато претресао. То је огроман један простор. Међутим, да би смо извршили увид у тај простор, отишао сам ја и моје колеге отприлике да видимо где би то могло да буде. Постојала су два испуста у једној жичаној огради. Ту смо ушли. Чудна једна хрпа камења. То је више бетон неки дробљени. Ту је практично набациван шут, земља итд.. Колега Тимотијевић Драган је на основу те Сувајцићеве изјаве, он није комплетно показао где се пушка налази, али врло брзо је пронашао ту хрпу где му је било сумњиво, почео је мало, померио је само један камен како он каже и видео је торбу. Након тога смо алармирали дежурну службу СУП-а Београд и мислим у присуству истражног судије да је изашао на увиђај ту, након чега је утврђено да се ради о те две пушке од којих је једна та предметна пушка «Хеклер и Кох».

Адв. Божо Прелевић: Када је пронађена пушка да ли је тада сведок сарадник Ђура Сувајцић био лишен слободе, пре тога или тог дана?

Сведок Родољуб Миловић: Ђура Сувајцић сведок је далеко пре тога лишен слободе. Разговори су увелико текли са Сувајцић Миладином, а то има вероватно тамо датум када је лишен слободе и у решењу о одређивању притвора. Ђура се практично сам предао новосадској полицији. Тамо на прилазу Новом Саду када га колега неки униформисани није препознао, па је он инсистирао да га овај приведе у полицију итд., итд.. Након тога је одмах почело да се ради са Сувајцићем, а разговор је значи практично и приведен крају, и претходни неки разговори полицијски са Сувајцићем где је он указао на

ту предметну пушку, већ уколико су трајали. Сувајдић првих пар дана није сарађивао па је онда почео да прича.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте Ви разговарали са сведоцима и из улице Адмирала Гепрата...

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Боже Прелевића јер није предмет сведочења сведока Родољуба Миловића као што је одређено решењем већа на записнику од 12. новембра 2004. године.

Адв. Божо Прелевић: Имам само још једно питање да сведок објасни уколико то зна, јер ипак је у томе учествовао, када је дошло до прављења фоторобота који је приказан на телевизији након атентата?

Председник већа: Шта? Нисам чуо колега.

Адв. Божо Прелевић: Како је дошло до, на основу којих доказа је дошло до прављења фоторобота који је приказан у медијима након атентата?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Боже Прелевића јер није правно релевантна чињеница с обзиром да се ради о полицијским радњама, а не о кривично правним радњама које су предмет главног претреса.

Адв. Божо Прелевић: Ја сам мислио да су то кривично правне. Хвала.

Председник већа: Право на питања имају браниоци.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја имам питања, ако можете да дозволите прво колеги Вукасовићу, ипак се ово тиче његовог клијента, па бих ја после тога.

Председник већа: Има реч адв. Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Да ли сведок може да нам каже према свом сећању, односно колико се сећа, када је опт. Звездан Јовановић лишен слободе?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Али то је забележено у решењу о одређивању притвора, тако да тврдим да је то тај датум.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Значи не можете ни оријентационо да се сетите?

Сведок Родољуб Миловић: Могао бих, али не желим да се трудим јер могу да погрешим па би сте то искористили на неки други начин.

Адв. Ненад Вукасовић: Реците ми ко је био задужен након лишења слободе Звездана Јовановића за контакте с обзиром да сте рекли да сте Ви и Ваш колега добили у надлежност да радите са Звезданом Јовановићем, поред извештавања по хијерархији у оквиру МУП-а Србије, да ли Вам је познато ко је био задужен за односе са јавношћу?

Сведок Родољуб Миловић: Не. То ми није познато. Видите, ја сам дужан да поднесем белешке након обављеног разговора.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли Вам је познато да ли је можда Ваш непосредни руководилац господин Бора Бањац био задужен за контакте са јавношћу?

Сведок Родољуб Миловић: То сам сигуран да није.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли Вам је познато да је 25.-ог, али вратићу се, Ви сте изјавили да у првим данима, дакле првим моментима, тренуцима или данима, како хоћете, не желећи ни ја да додајем Вама, рекли сте да је Звездан Јовановић приликом разговора у МУП-у био затворен, у смислу разговора да нисте имали приступ њему. Да ли Вам је позната конференција за штампу одржана 25. марта на којој је присуствовао Ваш руководилац непосредни господин Бора Бањац у коме је саопштено да је Звездан Јовановић извршилац атентата на Зорана Ђинђића?

Сведок Родољуб Миловић: Извините је ли то било питање?

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Да ли Вам је познато да је господин Бора Бањац био на конференцији за штампу на којој је председник Владе тадашње господин Зоран Живковић давао свој експозе и о овим питањима говорио, а присутан је био господин Бора Бањац?

Сведок Родољуб Миловић: Ако је било на телевизији, ја нисам био у ситуацији да гледам телевизију.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја само питам да ли Вам је познато, ништа више?

Сведок Родољуб Миловић: Могуће. Не знам.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли Вам је познато да је био министар унутрашњих послова Душан Михајловић на тој конференцији за штампу када је обелодањено и Српској јавности речено да је ухваћен убица Зорана Ђинђића 25. марта?

Сведок Родољуб Миловић: Пазите, ја што сам имао на те околности...

Адв. Ненад Вукасовић: Питам само да ли Вам је познато или не?

Сведок Родољуб Миловић: Молим Вас па дајте да одговорим. Ви постављате питања на свој начин, ја ћу да одговарам на свој начин. Значи ја сам рекао да сам био затечен јер сам прочитао у неким новинама сегменте изјаве Звездана Јовановића, држим се тога. Значи...

Адв. Ненад Вукасовић: Ја говорим још нема изјаве Звездана Јовановића. Звездан Јовановић по Вашем исказу ћути и немате контакт са њим, затворен је?

Сведок Родољуб Миловић: Господине упоредите само 4.4., а то је забележено у мојој свесци, обављен је тај први разговор са Звезданом Јовановићем, на основу чега је сачињена службена белешка. Ја не знам ко је пре тог момента нико није у средствима јавног информисања објављивао да је Звездан Јовановић убио Премијера.

Адв. Ненад Вукасовић: Господине председниче, ја нисам још стигао до 4.4., ја још увек говорим о 25. марту, о експозеу господина Зорана Живковића председника Владе Републике Србије у коме тачно наводи да је ухапшен Звездан Јовановић осумњичен за убиство Зорана Ђинђића на коме присуствује министар унутрашњих послова Душан Михајловић, подпредседник Владе Чедомир Јовановић, заменик

господин Душана Михајловића Ненад Илић, начелник Јавне безбедности Сретен Лукић, начелник Управе за борбу против организованог криминала Бора Бањац, начелник београдске полиције Милан Обрадовић и командант Жандармерије Горан Радосављевић. Питао сам само да ли му је познато или не с обзиром да је Звездан, како је рекао био затворен, а разговор односно отварање почиње тек од 4.-ог? Добро. Реците ми да ли Вам је познато с обзиром да је малопре на питање једног од колега, сада да ми колеге не замере, неко Вас је питао у вези пушке, а то ћу председнику објаснити да има везе са каснијом изјавом Звездана Јовановића и њеним сачињавањем, да ли сте 25. марта имали било какве податке везане за пушку «Хеклер и Кох» и место њеног проналажења и посебно да ли сте имали било каква сазнања о експертизи те пушке 25.3.?

Сведок Родољуб Миловић: Не знам на то питање да Вам одговорим, заиста ми је жао, поготово да се држим сада неких датума, а датум о завршеној експертизи стоји очито на акту о вештачењу итд., тако да Вам не могу одговорити на то питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја Вас питам да ли сте Ви пре тог 4.-ог, пре него што је Звездан Јовановић како Ви кажете кренуо у разговор са Вама, имали те податке или нисте имали те податке?

Сведок Родољуб Миловић: Ја Вам одговарам да нисам сигуран и не могу да Вам одговорим на то питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала. Сада бих прешао на овај део када присутни сведок говори да Звездан Јовановић пристаје односно тражи разговор са одређеним лицима овлашћеним службеним и долази овде присутни сведок и колега Миле Новаковић ако сам добро чуо. Да ли 4.4.2003. године у тим предпоноћним сатима, да не улазим сада у питање сати, питање сведоку, да ли је знао или је имао податке везане за догађаје око Душана Спасојевића и Милета Луковића, имам разлога зашто ово питам?

Сведок Родољуб Миловић: За које догађаје везано за Душана Спасојевића?

Адв. Ненад Вукасовић: Ја Вас питам да ли уопште нешто знате о њима 4.4.2003. године пред поноћ када почињете разговор са Звезданом Јовановићем, све што би даље рекао било би можда сугестивно, а и недозвољено, па би ми суд забранио?

Сведок Родољуб Миловић: О Душану Спасојевићу и Милету Луковићу могу да Вам причам историју и не знам на шта се то односи. Због тога не могу да будем....

Адв. Ненад Вукасовић: Ја говорим...

Сведок Родољуб Миловић: Питање није конкретно постављено тако да не знам.

Адв. Ненад Вукасовић: Од момента увођења акције «Сабља» до 4.4. да ли сте имали било какве податке или сазнања везано за Душана Спасојевића и Милета Луковића званог «Кум»?

Сведок Родољуб Миловић: Знате ли господине Вукасовићу, извињавам се, ако могу да Вам поставим питање када су они настрадали?

Адв. Ненад Вукасовић: Мене питате?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Па, то знате Ви, Ви сте то радили.

Сведок Родољуб Миловић: Не могу да се сетим сада.

Адв. Ненад Вукасовић: Нисам их ја убио.

Сведок Родољуб Миловић: Не могу да се сетим.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду, тако кажите. Ништа, апсолутно нисмо ми овде да би један другог на било који начин доводили у неугодну ситуацију. Не сећате се, значи 4.-ог не знате шта се дешава из тог дела. Сада уз Вашу дозволу, с обзиром да се не сећа, али морам питати то питање, па и по цену да га забраните, да ли су ту ноћ показивали фотографије убијених Душана Спасојевића и Милета Луковића Кума Звездану Јовановићу директно?

Сведок Родољуб Миловић: Које ноћи молим Вас?

Адв. Ненад Вукасовић: Тек када сте започели 4.-ти у ноћ па даље, када сте наставили, да ли сте показивали слике?

Сведок Родољуб Миловић: Никада нисам био присутан да су било какве фотографије показиване Звездану Јовановићу.

Адв. Ненад Вукасовић: Следеће моје питање да ли сте у тим разговорима са Звезданом Јовановићем дакле када је почео да како Ви кажете да се опушта, да омекшава, да ли је било разговора на тему Милорад Улемек Легија?

Сведок Родољуб Миловић: Конкретно господине ми о Легији ништа нисмо причали. Сви разговори су се односили на убиство председника Владе.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли, ја бих сада Вас морао да питам, па евентуално бих замолио веће да ми помогне да не бисмо дошли у неку врсту....., како се води тај разговор назовимо га оперативни, или како год хоћете службени разговор, у коме треба да се дође до неких података, видимо оптужење које имамо пред собом везано за Звездана Јовановића и везу са Милорадом Луковићем, а овде сада чујемо сведока да апсолутно Луковић Легија није, Милорад Улемек Легија није спомињан, да ли уопште током читавог саслушања или само те вечери да прецизирам, да ме можда није погрешно разумео....

Сведок Родољуб Миловић: Судија, ако дозволите, да ступим мало у контакт са господином. Легија, на Легију се нису односила наша питања. Наша питања су се односила да Звездан Јовановић исприча своја сазнања, све што зна о убиству Премијера Ђинђића и Звездан Јовановић је сам причао о Легији, значи не могу да кажем да није разговарано о Легији, јер је Звездан Јовановић спомињао улогу Легије, разговоре неких десетак дана пре одласка на Копаоник итд., итд.. И то све стоји тамо у записнику.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Када је споменуо Милорада Луковића Легију да ли сте тада евентуално проширивали својим питањима њихов однос, покушавајући да продубите сазнајно шта се све то даље дешавало у том претходном периоду да би сте дошли до оне праве тачке, до праве истине?

Сведок Родољуб Миловић: Нормална ствар. Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте таква питања касније формулисали у својој бележници?

Сведок Родољуб Миловић: Питање господине да формулишем у бележници нисам него сам јасно напоменуо током претходног разговора да је Миле Новаковић постављао питања. Током првог разговора, а ја сам бележио одговоре Звездана Јовановића на та постављена питања.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Ви сте бележили разговоре. У реду.

Сведок Родољуб Миловић: Нормално сам и ја питао, али главни део разговора је водио Миле Новаковић.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Нећу ја бити превише дуг нити желим да улазимо ми овде у неку.....Моје следеће питање је да ли сте када сте, везујем се за питање, мислим да је колега Божа Прелевић, а могуће и колега Срђа Поповић, када је питао није му јасно како сте правили ту белешку и да ли сте се касније сагласили, мислим да је то колега Срђа Поповић питао. Ја морам сада да Вас питам на један следећи начин, завршили сте разговоре, они су трајали колико су трајали, потребно колико је било потребно и завршили сте. Да ли сте Ви у Вашој свесци прочитали комплетна или изнели, приказали, показали, извршили било какво усаглашавање са Звезданом Јовановићем, текста будуће те његове изјаве?

Сведок Родољуб Миловић: Не господине.

Адв. Ненад Вукасовић: Нисте?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Сада ћу да Вам објасним. Његова будућа изјава односно ова завршна на основу које је сачињен записник је само повремено постављана на ову белешку коју сам ја сачинио у својој свесци. А тај други део питања ми мало није јасан. Ако можете поновите ми још једном питање?

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли са Звезданом Јовановићем након завршених оперативних разговора, односно разговора, како год да их назовете, Ваших службених, када сте заокружили целину, Вама је све јасно из онога што је испричао Звездан Јовановић, да ли сте тада заједно са њим, с обзиром да је давао свој исказ пред Вама, једноставно усагласили све то што је речено и дали му ту форму будуће изјаве?

Сведок Родољуб Миловић: То јесте и на основу тог његовог основног, те његове основне изјаве постављана су и следећа питања итд., растумачи нам оно, растумачи то, тако да смо заједнички ми то у пар наврата и прешли, не само једном.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли је било питања, сада се враћамо, долазимо на тај 7.-ми, 7.-ми увече, ко све од 4.4.2003. године до

7.-ог зна о подацима које сте Ви чули од Звездана Јовановића, сем Вас и колеге Милета Новаковића, ко још у оквиру службе зна за те податке?

Сведок Родољуб Миловић: Ја знам са сигурношћу, зна мој старешина генерал Боро Бањац. Њему је дата та службена белешка.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли још неко ван службе сем Вас тројице зна за то?

Сведок Родољуб Миловић: Сигуран сам да зна још маса људи, јер на колегијуму у МУП-у се реферише шта је урађено тог дана, тако да је вероватно Бора Бањац био дужан да свом старешини достави ту службену белешку или да му презентира садржај белешке, тако да...

Адв. Ненад Вукасовић: Ви кажете да је још маса људи знала о томе?

Сведок Родољуб Миловић: Маса људи у контексту службених лица.

Адв. Ненад Вукасовић: У контексту службених лица. Да ли можете према Вашим сазнањима да нам објасните Ви почињете 7.4.2003. године саслушање у вечерњим сатима у 20,40 то је тачно у записнику....

Сведок Родољуб Миловић: Пре тога.

Адв. Ненад Вукасовић: Па, није пре. Да би смо били прецизни, у 20,15 часова, у реду, започето у 20,15 часова. Можете ли да нам објасните како тог дана, дакле 7.4.2003. године започињете службену радњу саслушања осумњиченог за одређено кривично дело Звездана Јовановића у 20,15 часова, а тај податак о томе шта је говорио Вама након 20,15 часова је у 16,53 часова на сајту «БЕ-92» тако да читава земаљска кугла зна његов садржај те изјаве, коју даје тек увече, да ли Вам је нешто познато око тога, је ли можете нешто око тога рећи и објаснити?

Сведок Родољуб Миловић: Како да не, то сам објаснио у току претходног излагања у вези саме комуникације са Звезданом Јовановићем. Нагласио сам да је значи 4.4. након првог тог разговора са Звезданом Јовановићем сачињена службена белешка која је достављена непосредном старешини. Нагласио сам да сам био затечен тим што ми је неко од колега прочитао у новинама да су сегменти те службене белешке објављени и то је био разлог да се убрза разговор са Звезданом те вечери.

Адв. Ненад Вукасовић: Да се убрза разговор?

Сведок Родољуб Миловић: Јесте, јасно јер покушали смо да то не изађе у јавност. Ми као оперативци мислим да је то крајње непрофесионално што је учињено и ишло је на штету људи који су радили.

Адв. Ненад Вукасовић: У то ја не улазим. Мислим да није требало журити када зна цео свет, онда треба да зна и наша полиција. Добро. Нећемо бити тако малициозни. Идемо даље. Да ли је Вама као овлашћеном службеном лицу и на положају на коме сте се налазили, била позната, односно да ли сте били упознати са свим елементима Уредбе Владе Републике Србије о увођењу ванредног стања?

Сведок Родољуб Миловић: Са свим елементима?

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Да ли сте били упознати са садржином Уредбе о увођењу ванредног стања коју је донела Влада Републике Србије односно прогласила госпођа Наташа Мићић као председник Скупштине?

Сведок Родољуб Миловић: По наредби која је донета члан 83 Устава итд., упознат сам био, да.

Адв. Ненад Вукасовић: Били сте упознати? Да ли Вам је била позната чињеница да је том Уредбом категорија, извињавам се, категорија бранилаца била искључена и да лица ухапшена по овом основу немају право на браниоца?

Сведок Родољуб Миловић: Јасно. То дословце стоји у тој наредби.

Адв. Ненад Вукасовић: Рекли сте у досадашњем излагању да је неко под знацима навода, немојте ме схватити погрешно, нити било како малициозно неко прекршио ту Уредбу, и донео одлуку да се позове бранилац. Зашто сте онда уколико сте знали...

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића јер се односи на правно тумачење норме.

Адв. Ненад Вукасовић: Председниче питам исто као што сте Ви питали припаднике ЈСО-а да ли знају свој статут и да ли имају право на штрајк. Питам овлашћено службено лице због чега, ако зна за Уредбу, пита Звездана Јовановића да ли му је потребан адвокат?

Председник већа: Да ли желите да одлучи о томе веће?

Адв. Ненад Вукасовић: Желим да одлучи веће.

Председник већа: Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића јер се односи на његово тумачење наредбе о увођењу ванредног стања и односа са Закоником о кривичном поступку, а што је био предмет оцене Уставног суда Србије.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала. Следеће моје питање да ли се сећа сведок, односно да ли може да нам каже ко је донео одлуку да се Звездану Јовановићу постави бранилац по службеној дужности?

Сведок Родољуб Миловић: Одлуку да се Звездану Јовановићу постави бранилац по службеној дужности донео је пре свега сам Звездан када је тражио да му се омогући адвокат.

Адв. Ненад Вукасовић: Не разумемо се.

Сведок Родољуб Миловић: Током поласка ја не знам да ли разумете или не, ја одговарам оно што знам. Према томе, током кретања ка просторијама Окружног затвора у Београду, ја сам био дислоциран јер сам радио неке друге послове, скопчане управо за овај предмет, покушали смо да убрзамо долазак код Звездана Јовановића. Обзиром да смо ми 4.-ог питали Звездана Јовановића да ли би то поновио у присуству тужиоца и адвоката, он је пристао...

Адв. Ненад Вукасовић: Председниче нисам то питао, али у реду сведок се изјашњава. Ја питам следеће да ли је сведоку познато, ако му је познато нека каже, ако није, није, ко је донео одлуку да се Звездану

Јовановићу постави бранилац по службеној дужности, да ли му је то познато?

Сведок Родољуб Миловић: Мени је мало нејасно ово питање.

Председник већа: Да Вам појасним ја питање адв. Ненада Вукасовића. С обзиром да у Вашем сведочењу кажете да је окр. Звездан Јовановић рекао да нема средстава да лично он ангажује браниоца и да је тражио да се постави бранилац по службеној дужности њему приликом саслушања, ко је одлучио да се њему постави бранилац по службеној дужности од овлашћених службених лица органа унутрашњих послова, да ли сте то Ви или је Вама познато или непознато ко је од Ваших колега поставио браниоца по службеној дужности, јер је по закону био и у обавези да то учини?

Сведок Родољуб Миловић: По закону, колико ја знам били смо дужни да учинимо то Миле Новаковић и ја. И очито значи обзиром да нисам био тада при фиксном телефону, звао сам дежурну службу УБПОК да се обезбеди адвокат у просторијама Окружног затвора. Тада је био проблем један велики, наћи адвоката, јер многи се нису обазирали на неке позиве итд., итд., углавном сам обавештен да ће адвокат да стигне. Знали смо да ће адвокат да приступи у просторије Окружног затвора у Београду. Дежурна служба наша да ли је алармирала дежурну службу СУП-а града јер они имају и познанства са тим адвокатима и евиденције итд., ми смо мало ту као сегмент службе који је мало склоњен, у немогућности. Начин на који се дошло до адвоката, знам да смо ми тражили да се обезбеди адвокат у сваком случају.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Значи иде преко централе УБПОК-а, централа зове Градски и тако се долази до адвоката по службеној дужности.

Сведок Родољуб Миловић: Не знам комуникацију.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. У реду. Не знате, не знате, ништа ја не питам. Ви сте изјавили да тада први пут видите адвоката Весну Радомировић?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли се том приликом она на било који начин Вама легитимисала или је само рекла да је адвокат?

Сведок Родољуб Миловић: Видите, упознали смо се фино. Представила се. Потписано је то пуномоћје од стране Звездана Јовановића, тако да је неспорно...

Адв. Ненад Вукасовић: Не питам то, то ћемо доћи то тог пуномоћја. Само питам да ли се она евентуално колико се сећате као адвокат да ли је можда извадила службену легитимацију своју или је само рекла да је адвокат, да је дошла по службеној дужности?

Сведок Родољуб Миловић: Верујте да не знам да ли сам извршио увид у неку легитимацију. Неспорно је да је...

Адв. Ненад Вукасовић: Ако не знате нико Вас не тера да се сећате било чега, односно нећемо ништа узимати чега се не сећате. Сада опет морам да се вратим на део питања које је започео колега Срђа Поповић па је наставио колега Божо Прелевић. Кажете да је током саслушања тог 7.-ог када говоримо о овој изјави Звездан Јовановић сам износио, течно причао, али да је негде ако сам добро разумео запињао, па негде је имао некакав.....

Сведок Родољуб Миловић: Не. Не у том контексту.

Адв. Ненад Вукасовић: Некакав проблем, нешто је застајао?

Сведок Родољуб Миловић: Ако се та прича односи на неке сегменте, он је тражио на неки начин да се држимо строго тога што је изјавио.

Адв. Ненад Вукасовић: Извините, тражио је да...?

Сведок Родољуб Миловић: Да се држи строго тога што је изјавио. Повремено се позивајући на изјаву коју је дао нама 4.4., то је радио значи у присуству тужиоца итд., на свако питање тужиоца које се односило нешто шире на те појединости, он је ћутао и чак је једном и напоменуо да се држи онога што је већ изјавио Миловићу и Новаковићу.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли можете из Вашег угла да нам кажете због чега није ниједно једино питање од било ког од присутних, да ли Вас као овлашћених службених лица или представника тужилаштва, дакле заменика Окружног јавног тужиоца унето у изјаву?

Сведок Родољуб Миловић: Ни у један записник који сам ја сачињавао није унето ниједно питање од стране овлашћених службених лица, јер из излагања човека који излаже, на основу чијег исказа се

сачињава записник види се и може се закључити која су питања постављана. Питања су постављана конкретно за одређена кривична дела.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја сам само питао да ли знате због чега нисте, сада сте објаснили да једноставно ни у једној Вашој изјави никада није било и у реду је. Немам ја ништа против тога, то је Ваш став. Следеће моје питање, ја ћу бити врло кратак, већ сам при крају, оно што ме занима, а то је да ли Вам је Звездан Јовановић говорио, а ево читајући ту изјаву, рекао где је тачно погодио пок. Премијера Зорана Ђинђића и где је тачно погодио, хвала Богу, преживелог младића из његове пратње господина Милана Веруовића?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића јер се сведок као овлашћено службено лице органа унутрашњих послова не може саслушавати на садржину исказа који је садржан у записнику о саслушању осумњиченог Звездана Јовановића од 7.4.2003. године.

Адв. Ненад Вукасовић: Преформулисаћу питање, у реду. Да ли је било ко од овлашћених службених лица која су саслушавала и постављала питања поставио питање где је Звездан Јовановић погодио Премијера и Веруовића?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића јер се сведок Родољуб Миловић не сме у правном смислу изјашњавати управо о садржини записника о саслушању осумњиченог Звездана Јовановића од 7.4.2003. године, јер већ постоји као службени акт.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли могу још једанпут да покушам да преформулишем, па одбите, завршавам, ја немам шта још овде.

Председник већа: Колега узалуд Вам је да постављате питање које ће бити забрањено јер Вам кажем, не може на садржину ништа.

Адв. Ненад Вукасовић: Зашто? Ово ипак остаје за историју јер овде је човек који води истрагу...

Председник већа: Колега, није питање историје него је питање права.

Адв. Ненад Вукасовић: Јесте.

Председник већа: Ако сматрате да је то моја одлука неисправна онда тражите одлуку већа, па ће веће одлучити о том питању.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја ћу тражити у сваком случају.

Председник већа: Тражите сада.

Адв. Ненад Вукасовић: Зато што сматрам, ја ћу да кажем господине председниче, уколико припадници Јединице за специјалне операције треба да знају да ли имају право на штрајк, онда и присутни овде оперативни радник односно инспектор, човек са чином, могу да га питам, имам право да поставим питање да ли је Звездан Јовановић икада ишта рекао шта је видео кроз крстић свог снајпера? Али, одбите то питање, ја бих молио да ту веће донесе решење и немам ништа против у свему томе, све знамо само не знамо то шта је Звездан Јовановић видео кроз тај крстић.

Председник већа: Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића јер се односи на правно недозвољена питања која се односе на садржину записника о саслушању осумњиченог Звездана Јовановића од 7.4.2003. године.

Адв. Ненад Вукасовић: Имао бих само још једно питање, да не залазимо сада, па ћемо бити ту у неком раскораку, да ли нам нешто може само рећи везано за управника затвора, да ли га је примећивао тај дан када је сачињавана управа, да ли га је виђао, где се налазио, да ли је долазио управник затвора, да ли није, јесте, говорим о Аци Јовановићу, да ли нам нешто на ту тему може рећи?

Сведок Родољуб Миловић: Извините, то се односи на који дан 7.-ми или?

Адв. Ненад Вукасовић: Од 4. до 7.-ог?

Сведок Родољуб Миловић: Виђао сам и 7.-ог значи сам видео управника затвора у просторијама Окружног затвора у Београду. Чак сам током претходног излагања напоменуо да је управник затвора замољен да се обавести дежурна служба да се појави адвокат.

Адв. Ненад Вукасовић: Питам да ли је долазио евентуално у просторије где је....

Сведок Родољуб Миловић: Јесте. Видео сам управника затвора.

Адв. Ненад Вукасовић: У просторијама у којима је саслушаван Звездан Јовановић?

Сведок Родољуб Миловић: Ушао је ја мислим чак једном на моменат. Врло кратко. Само је ушао и изашао напоље.

Адв. Ненад Вукасовић: И коначно моје питање ја мислим да са овим стварно завршавам господине председниче, да ли може да нам каже где је обављан разговор са Звезданом Јовановићем?

Сведок Родољуб Миловић: Са Звезданом Јовановићем је на моје инсистирање сваки разговор након првог разговора који је обављен у МУП-у, обављан у просторијама Окружног затвора у Београду. Тражио сам од генерала Баџца обзиром да сам проценио да није безбедно ни за Звездана, а ни за саме његове саговорнике, мислим на мене и на колегу Милета Новаковића да се возикамо по граду из више разлога и из тог разлога сам тражио да нам се додели једна просторија и то је била та просторија, углавном када је она била слободна, ми смо ту просторију користили за вођење разговора са Звезданом. То је та просторија горе.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. И то јасно су ми разлози, и изјава је узимана у просторијама Окружног затвора, односно Централног затвора у Београду?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли нам можете рећи због чега сте у наслову у заглављу свога записника о саслушању осумњиченог Звездана Јовановића ставили да је иста изјава узета у Министарству унутрашњих послова, Управи за борбу против организованог криминала?

Сведок Родољуб Миловић: Управо тај одговор би се и односио на ово што сам претходно рекао, јер сам од генерала Бањца тражио да ступи у контакт са управником затвора да нам се омогући коришћење једне просторије да нам се да на располагање и ту просторију сам сматрао за просторију Управе за борбу против организованог криминала, када смо обављали те разговоре ту, без обзира што се неко смешако или не, нећу да улазим у то, то је ја мислим некултурно.

Адв. Ненад Вукасовић: Неукусно и неће нико да се смеје.

Сведок Родољуб Миловић: Битно је да је разговор обављен у службеној просторији и ако је грешка, значи формалне природе, према томе...

Адв. Ненад Вукасовић: Мене занима да ли, добро, Ви сте имали то уверење да је то просторија Управе за борбу против организованог криминала или УБПОК-а скраћено, да ли сте било шта писмено у смислу било каквог документа или акта од стране Управе централног затвора или затвора Окружног суда у Београду, добили на располагање ту просторију за коришћење искључиво за потребе УБПОК-а?

Сведок Родољуб Миловић: Ми смо достављали писмене акте приликом сваког доласка и генерал Бањец је обавештавао управника затвора треба да се обави разговор са тим и тим лицем, и Звездан је рецимо сваком приликом довођен у ту просторију. О свакој посети је акт достављан дежурној служби затвора тако да та евиденција постоји сигурно.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. То је мени јасно и моје питање господине председнице није било усмерено на то, али ја бих исто и Вас замолио за помоћ, као и веће, да сведоку објаснимо или да покушамо да дођемо до тога да и све истражне судије са територије Београда, па и неке из унутрашњости увек добијају на располагање просторију за саслушање лица осумњичених против којих се води одређени поступак, али то не значи да те просторије припадају Првом суду, Другом, Четвртном, Петом или Окружном, па се тако записник ни не сачињава него се сачињава управо да је записник сачињен у просторијама Окружног затвора у Београду, па зато питам, зашто су они ставили овакав наслов, односно заглавље, односно да ли су од Управе затвора

или било кога у хијерархији добили званично било какав документ да се та просторија има сматрати просторијом УБПОК-а, ништа више?

Сведок Родољуб Миловић: Господине, ја мислим да у заглављу горе лево ако се то односи на то, стоји установа, односно стоји Министарство унутрашњих послова итд., и конкретно одељење које је један образац који баш толико лако се не мења, то да се разумемо. Добили смо на располагање ту просторију, да је нисмо добили не бисмо имали где да обавимо разговор са Звезданом Јовановићем, ја не знам у чему је сада проблем.

Адв. Ненад Вукасовић: Па, Ви не разумете, ја и не тражим од Вас да Ви то разумете. Ја само питам, па нема ни потребе да се Ви и ја разумемо уопште. Ви мени нисте интересантни. Мене само занима, јасна ствар што бих ја Вама био интересантан. Ми само расправљамо о томе да ли сте имали папир на основу кога Вам је додељена просторија која се има сматрати просторијом УБПОК-а у просторијама Централног затвора или не и ништа више? Да ли Ви мене разумете или ја Вас, то је....

Сведок Родољуб Миловић: Господине колико радим у полицији толико сам разговора обавио у Окружном затвору, да никада нисам добио никакав папир и не знам какав папир треба да добијем. Треба да добијем одобрење и да ми се стави просторија на располагање.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Пошто видим да Ви то не разумете, и једноставно, то је мало већа математика, хвала. Немам више питања за овог сведока.

Сведок Родољуб Миловић: Ви сте вероватно математичар?

Адв. Ненад Вукасовић: Јесам. Ајнштајн, ако нисте знали. Слободно ме тако можете звати - Ненад Вукасовић звани Ајнштајн.

Председник већа: Адв. Слободан Миливојевић има реч изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Ми смо наравно хтели да испоштујемо пре свега колегу Вукасовића јер је уосталом и садржина изјаве овог сведока везана за његовог брањеника. Ја ћу имати три кратка питања. Отмица Мишковића, сведок је данас изјавио да колико се он сећа да је ту било некаквих деструкција од стране неких других служби везано и око учешћа «Земунског клана» у тој отмици. Моје питање гласи, да ли је сведоку познато у време отмице Мишковића ко је водио оперативно посматрање те акције отмице Мишковића испред Јавне безбедности?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Слободана Миливојевића јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја ћу председниче да само на кратко поновим један детаљ из изјаве овог сведока у коме он тврди да је деструкцијом службе Државне безбедности њима било онемогућено да расветле овај случај, утолико је и било моје питање да ли је њему познато која екипа је покривала саму операцију за време дакле док је трајала отмица Мишковића и друго питање из тога које следи, да ли му је познато да је његов колега Миле Новаковић подносилац кривичне пријаве против Душана Спасојевића и других због кривичног дела отмице на штету господина Мишковића? То је друго питање везано за оно прво. Само сам хтео разјашњење.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Слободана Миливојевића јер није предмет кривичног поступка.

Имате право приговора да одлучи веће.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче не бих постављао ја ова питања да наравно нису уследила претходна питања колега пуномоћника и тужиоца, а и да садржина изјаве данас саслушаног сведока није указала на ове околности због којих сам ја био испровоциран да морам да поставим та питања. Дакле, очигледно је била интенција у томе само да се очисте неке ствари које уносе недоумицу да је наводно служба Државне безбедности да је «Земунски клан» користио службу Државне безбедности како би могао да деструира рад Јавне безбедности, а Јавна безбедност је то све радила, не тражим одлуку већа. Моје питање на крају гласи, пошто је сведок поменуо да је након покушаја атентата односно догађаја код хале Лимес, да су наставили

даље да раде са Дејаном Миленковићем, и то да раде са једним делом Јавне безбедности из «29. Новембра» ако сам добро разумео?

Сведок Родољуб Миловић: Не да ради са Дејаном Миленковићем. Ја колико знам то је јавно познато, нама је Дејан Миленковић након тог разговора у «29. Новембру» био недоступан и ми нисмо ни почели да радимо са Дејаном Миленковићем, него смо радили криминалну групу Душана Спасојевића од јануара месеца.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли је Вама било познато пошто сте радили ту групу, да ли је Вама тада до Вас дошла било каква информација о томе да је Дејан Миленковић члан те групе?

Сведок Родољуб Миловић: То смо господине знали уназад ја не знам колико дуго. Неколико година. Мислим да је то било опште познато.

Адв. Слободан Миливојевић: То су Ваше информације?

Сведок Родољуб Миловић: Молим?

Адв. Слободан Миливојевић: То су Ваше информације?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли Вам је познато да је Друго одељење одмах након догађаја код хале Лимес и то начелник Поповић да је предао својим оперативним инспекторима коверат са петнаестак фотографија чланова «Земунског клана» и да су те фотографије показиване сведоцима који су требали да потврде учешће ових лица у догађају код хале Лимес?

Сведок Родољуб Миловић: Мени је то реално и за очекивати јер Багзи је био припадник групе Душана Спасојевића и нормално да сам тај акт тај испад код хале Лимес указује да је група Душана Спасојевића покушала нешто да уради и реално је за очекивати да тај колега из Другог одељења између осталих показује и фотографије припадника «Земунског клана».

Адв. Слободан Миливојевић: Нисте ми дали прецизан одговор. Ја сам тражио да се Ви изјасните као припадник те службе да ли је Вама то познато или не?

Сведок Родољуб Миловић: Господине ја сам радник Управе за борбу против организованог криминала, ми смо и физички измештени, тако да не знам шта су колеге из «29.-ог» радили. Али мени је то нормално.

Адв. Слободан Миливојевић: Онда на крају гласи питање да ли Ваше службе у оквиру Јавне безбедности раде кооперативно или не?

Сведок Родољуб Миловић: Ви имате свој предмет у који ја не залазим, ако треба нека помоћ ја сам ту и стављам се на располагање.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала лепо.

Председник већа: То је принцип рада сваког индивидуалног службеника.

Сведок Родољуб Миловић: Тако је.

Председник већа: Адв. Момчило Булатовић има реч, изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Ја ћу да почнем, иако се не тиче мог клијента од дела где је стао колега Вукасовић. Господине Миловићу ова званична верзија исказа Звездана Јовановића да је тако назовем, која је преточена у записник, да ли је заведена под неким службеним бројем и да ли се записници заводе под неким службеним бројем?

Сведок Родољуб Миловић: Да ли се записници заводе под неким службеним бројем?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Родољуб Миловић: Записник се улаже колико ја знам у предмет, а предмет се заводи под службеним бројем.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли тај значи број предмета мора да стоји на записнику, да буде идентичан, да би се знало на који се предмет то односи?

Сведок Родољуб Миловић: Колико знам не мора.

Адв. Момчило Булатовић: Молим?

Сведок Родољуб Миловић: Колико знам не мора.

Адв. Момчило Булатовић: Не мора. Добро. Е сада, кажете да сте разговор обавили са Звезданом Јовановићем у просторијама Окружног затвора у Београду и то у једној просторији коју сте сматрали просторијом Управе за борбу против организованог криминала, и кажете обавештавало се када је та просторија слободна?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Нисам то рекао. Рекао сам да преко старешине обавестимо прво Управу Окружног затвора да треба да се обави разговор са тим и тим. Да након тога долазимо у просторије Окружног затвора, достављамо један писани акт на коме се каже да ће радници ти и ти да обаве разговор са тим и тим, да се омогући просторија итд., да не бисмо узалуд ишли горе, углавном се у то време комуницирало телефоном, да видимо да ли је та просторија слободна и након достављања тог акта ми смо приступали тој просторији где се обавља разговор.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Питам Вас следеће, хоћете ли ми рећи, пошто је испитивање, саслушање осумњиченог Звездана Јовановића почело у 20,15 часова према записнику, да ли је тада још неко тога 7. априла испитиван у просторијама Окружног затвора па је та просторија морали сте да тражите да буде слободна увече?

Сведок Родољуб Миловић: Ја сам објаснио разлоге због чега смо те вечери обавили разговор са Звезданом Јовановићем.

Адв. Момчило Булатовић: Ја Вас то нисам питао. Питам Вас нешто друго, а Ви очигледно нећете да разумете оно што Вас ја питам.

Сведок Родољуб Миловић: Да ли је неко разговарао у тој просторији претходно не знам.

Адв. Момчило Булатовић: Не у тој него уопште, је ли има ту још просторија где сте Ви обављали разговоре?

Сведок Родољуб Миловић: Не знам. Просторија је било, како да не.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је још неко био у тим просторијама јесте ли приметили?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Нисам улазио уопште у друге просторије. У ходнику је било затворско обезбеђење које је довело Звездана Јовановића итд.. Мени су остале просторије недоступне.

Адв. Момчило Булатовић: Е, добро. Хоћете ли ми рећи којим техничким средством је узимана изјава руком, писаћом машином, компјутером, стенографом или на који начин, да ли се сећате у тој просторији Окружног затвора у Београду?

Сведок Родољуб Миловић: Коришћен је лап топ који је колегиница Гордана Радић донела, а на штампачу у Окружном затвору је штампано све.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је одштампано да ли знате на истом штампачу или можда на различитим штампачима?

Сведок Родољуб Миловић: То не знам заиста.

Адв. Момчило Булатовић: То не знате? Да ли сте прегледали записник пре него што сте га потписали?

Сведок Родољуб Миловић: Како да не господине прочитао сам га заједно са свима. Сви смо добили по један примерак. Мислим да је куцано у 6 примерака.

Адв. Момчило Булатовић: Ја то не знам стварно. Нисам био па не знам. Да ли сте евентуално вршили неко сравњење тог записника, да ли се можда примерци слажу или разликују?

Сведок Родољуб Миловић: Да вршим сравњење?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Родољуб Миловић: Па, пазите нити је било потребе за тим јер записник је сачињаван од стране колегинице Гордане Радић, откуцала је то, однето, одштампано и за пар минута, не за пар минута, колико је било потребно да се то одштампа, враћени су сви записници. Свако је добио по један примерак. Прочитали смо. Потписали и то је све.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Сада ћу Вас питати нешто друго. За време акције коју сте кренули, значи након марта месеца, да ли имате Ви лично сазнања да је неко ван радника службе узимао изјаве од неких лица која могу да пруже нека сазнања о догађајима који се тичу убиства председника Владе господина Ђинђића?

Сведок Родољуб Миловић: Могу да гарантујем за Управу за борбу против организованог криминала.

Адв. Момчило Булатовић: Ја нисам питао господине, Ви очигледно нећете да чујете, значи ја сам рекао да ли Ви имате сазнања да је неко ван службе, ван овлашћених службених лица узимао изјаве од било кога у смислу прикупљања података битних можда да се расветли убиство председника Владе?

Сведок Родољуб Миловић: На податке о убиству председника Владе гарантујем да није. То је било у вези неког претходног предмета који су радили колеге из неке друге управе, не бих у то да улазим. Овде су само радила овлашћена службена лица.

Адв. Момчило Булатовић: Управо то, који је то други предмет и која су то лица?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Момчила Булатовића јер се не односи на предмет кривичног поступка.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли је Вама познато господине Миловићу да ли су и остала лица која су била саслушавана као осумњичена од стране овлашћених службених лица сви имали браниоца приликом тог саслушања?

Сведок Родољуб Миловић: Гарантујем сва лица са којима сам ја водио разговоре имали су браниоца приликом саслушања.

Адв. Момчило Булатовић: Опет судија сведок упорно, ја Вас молим да га опоменете да или чује шта питам или да не одговара оно што је он научио да одговара. Значи ја не говорим о њему, него питам шире, пошто је он укључен активно од почетка како рече од јануара месеца и обављао разговоре са многим људима и зна његови људи шта раде, колеге и све то. Моје питање је било кратко и јасно да ли му је познато да ли су и остала лица која су била саслушавана као осумњичени и од стране других овлашћених службених лица увек имали браниоца?

Сведок Родољуб Миловић: Господине судија, молим Вас разумите, значи шеф сам био у одсеку који је радио предмет убиства председника Владе Зорана Ђинђића. Свако лице које смо ми радили,

свако лице где сам ја сачињавао записнике о саслушању осумњичених имало је браниоца. Да одговарам на питања која се односе на друге колеге то не могу заиста не могу и ово је некоректно постављено питање тако да не могу да одговорим на њега. Ја бар тако сматрам уз извињење.

Адв. Момчило Булатовић: Ја уопште нисам хтео да будем некоректан нити мислим да сам био некоректан, ако је неко некоректан то је сведок некоректан, али о томе нећу.

Председник већа: Колега Булатовићу, немојте, ја морам да заштитим пре свега сведока Родољуба Миловића...

Адв. Момчило Булатовић: Заштитите и мене судија.

Председник већа: Управо из разлога што Ви не можете да коментаришете његове изјаве. Он сведочи, а Ви немојте да се нервирате него постављајте само питања.

Адв. Момчило Булатовић: Не судија, не нервирам се уопште.

Председник већа: Па, видим да се не нервирате.

Адв. Момчило Булатовић: Изгледа тако.

Председник већа: Поцрвенели сте.

Адв. Момчило Булатовић: Морам, дигао ми је притисак човек. Знате како је када се Вама дигне притисак судија, Ви прекинете. Да ли је господин Миловић некада сам лично обезбедио неке од лица која је саслушавао браниоца?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Нисам никада господине обезбедио ја лично браниоца. Ипак уживам неки углед доле у УБПОК-у, шеф сам неки, тренутно сам начелник и увек наложим неке од својих сарадника да обезбеде браниоца.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Судија, да ли му је познато на који начин тај његов сарадник на кога он то пренесе снагом ауторитета захтев ангажује браниоца, како тај поступак ангажовања браниоца иде?

Сведок Родољуб Миловић: Познато ми је да се са списка адвоката из Адвокатске коморе који се налазе тамо да се ангажује бранилац итд.. Конкретно у сваком случају не знам.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, рекао је овде у једном свом делу да је он наложио доле дежурној служби, па они путем тог списка и путем неких познанстава радника СУП-а са адвокатима, па ме интересују та познанства радника СУП-а са адвокатима?

Сведок Родољуб Миловић: То сам напоменуо. Имали смо један проблем. Све колеге са којима радим су се жалиле у то време да је врло тешко обезбедити адвоката.

Адв. Момчило Булатовић: И шта сте онда предузели?

Сведок Родољуб Миловић: Не знам. Али су се адвокати обезбеђивали.

Адв. Момчило Булатовић: Са списка који је доставила команда?

Сведок Родољуб Миловић: Не знам ја, немам увид у тај списак.

Адв. Момчило Булатовић: Немате увид у тај списак?

Сведок Родољуб Миловић: Не.

Адв. Момчило Булатовић: Добро.

Сведок Родољуб Миловић: Нити сам га икада погледао.

Адв. Момчило Булатовић: Е, судија, сада ћу опет морати онај део који су колега Поповић и Вукасовић питали, везано за ову изјаву, свеска са белешком на столу, записано шта је речено, питања, одговори, па Звездан Јовановић нешто говори, па каже да ако сам ја добро записао, а и сведок је ту па може да ме исправи и Ви, интересује ме да ли сте Ви питали Звездана Јовановића да ли то што сте записали 4. априла хоће да понови пред Специјалним тужиоцем и пред адвокатом, како је та комуникација ишла?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Момчила Булатовића јер не може бити предмет саслушања овлашћеног службеног лица које је сачињавало записник сведока Родољуба Миловића.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, сведок је говорио о томе. Није то толико много битно. Има то. Да ли је сведоку било познато мерама о увођењу ванредног стања која су права окривљенима била суспендована за време трајања тог стања, а која су прописана ЗКП-ом?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Момчила Булатовића јер се односи на правну проблематику и тумачење прописа.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте можда или Вам је познато да је неко од овлашћених службених лица можда дисциплински одговарао што је прекршио мере ванредног стања где је било суспендовано право на браниоца?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Момчила Булатовића јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Сада судија, интересује ме ово, разговоре ове пре нећу, од 4. априла обављате са Звезданом Јовановићем, у ком својству се воде разговори са Звезданом Јовановићем, грађанин, осумњичени грађанин, лице које треба нека обавештења или било шта?

Сведок Родољуб Миловић: Осумњичени.

Адв. Момчило Булатовић: Зашто нисте одмах....

Сведок Родољуб Миловић: Постојали су основи сумње да, не само основи сумње него имали смо и неколико изјава које неоспорно потврђују, указују на Звездана Јовановића као починиоца тог дела.

Адв. Момчило Булатовић: Зашто нисте 4.-ог када сте већ имали те толике изјаве и информације и доказе како Ви то кажете обавили одмах разговор са њим као осумњиченим и сачинили.....

Сведок Родољуб Миловић: То ћу одмах да Вам објасним. Звездан Јовановић је тражио разговор 4.-ог. Нисмо знали на које околности ће да буде вођен разговор. Хтео је да нам исприча истину, али нама као полицајцима. То можете да питате и Звездана Јовановића. Та белешка прва је вођена на околности разговора са Звезданом. Након завршеног разговора је упитан да ли би то испричао у присуству адвоката и тужиоца, он је рекао да треба да се одмори, и да ће то да уради, да му се посети породица итд., итд., неке његове захтеве да испоштујемо, што је и учињено.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Зашто нисте, шта Вас је то спречило да од 4.-ог до 7.-ог.....

Сведок Родољуб Миловић: Зато што Звездан Јовановић у почетку није хтео да прихвати присуство браниоца и тужиоца када је почет разговор 4.-ог. Тражио је да се одмори. Ми смо 5.-ог ујутро напустили Окружни затвор, имали времена за неке разговоре друге. 6.-ог смо мислим отишли код његове супруге, 6.-ог или 7.-ог, не могу да будем сигуран. У међувремену сам ја имао разговоре још са неким лицима која се налазе у Окружном затвору и 7.-ог се пружила прилика да се обави тај разговор са Звезданом Јовановићем. То је разлог.

Адв. Момчило Булатовић: Овај контакт са супругом Звездана Јовановића ми мало није јасан. Шта ћете Ви код супруге његове?

Сведок Родољуб Миловић: Замолио нас је Звездан Јовановић, имао је пар неких молбица, управо које су се односиле на адвоката, које су се односиле да се обавести његова супруга, он нас је замолио и ми смо му обећали те вечери, мислим да није тим ништа лоше учињено ако смо пошли код госпође, пренели поруке Звездана Јовановића, углавном да сежена да он није криминалац, итд., итд..

Адв. Момчило Булатовић: Сада сте поменули неке информације за адвокате па нисам разумео шта то са женом разговарате око адвоката? Сада сте споменули?

Сведок Родољуб Миловић: Не знам. Нисам уопште поменуо информације за адвокате него кажем да је Звездан Јовановић тражио да се испоштује у вези неких његових захтева да се посети породица и то да му се омогући неки адвокат.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте супрузи Звездана Јовановића рекли да она може да нађе адвоката неког по свом избору?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Нисмо јој то ни напомињали јер смо на основу тражења Звездана Јовановића били спремни да му помогнемо да нађе адвоката.

Адв. Момчило Булатовић: Одлично. Сада, рекли сте малопре да сте имали оперативна сазнања о Душану Спасојевићу, па можете роман да пишете о томе.

Сведок Родољуб Миловић: Могу.

Адв. Момчило Булатовић: Одлично. Е сада ме интересује овако, те Ваше информације шта су говориле о Душану Спасојевићу, да је бизнисмен, да је криминалац, да је битан човек, небитан човек, ко је уопште тај Душан Спасојевић?

Сведок Родољуб Миловић: Све информације су говориле да је Душан Спасојевић криминалац.

Адв. Момчило Булатовић: Шта сте предузели да ухапсите, јесте ли предузели, пардон, нешто да ухапсите Душана Спасојевића?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Момчила Булатовића јер се не односи на предмет кривичног поступка.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли Вам је познато господине Миловићу након што имате сазнања о Душану Спасојевићу та која имате, да ли је он имао евентуално контакте са некима из власти после 5. октобра?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Момчила Булатовића јер се не односи на предмет кривичног поступка, нарочито на околности на које треба да сведочи сведок Родољуб Миловић.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, пошто смо овде чули много људи који су говорили о контактима Душана Спасојевића са разним структурама, ја бих молио одлуку већа о овој Вашој одлуци којом сте одбили моје питање.

Председник већа: Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ приговор браниоца адв. Момчила Булатовића на одлуку председника већа да се забрани његово питање.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, сведок рече да је сачинио неку службену белешку 4.-ог и да се та изјава, делови те службене белешке појавили у медијима, штампаним медијима ако сам разумео, да ли сте истраживали како је дошло до тога да процури та информација?

Сведок Родољуб Миловић: Видите, мало је незахвално тражити од мене да се распитујем у врху министарства унутрашњих послова ко је дао ту информацију. Нисам у позицији то да радим.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли то значи да је та информација могла само из врха министарства?

Сведок Родољуб Миловић: Мислим да је из врха.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала. Кажете да сте имали сазнања о Дејану Миленковићу као члану «Земунског клана». Да ли сте знали господине Миловићу за постојање евентуално још неког криминалног клана на овим просторима?

Сведок Родољуб Миловић: Како да не, али мислим да то није тема разговора. Знам за многе кланове.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте са простора Београда и околине знали за неки клан и за који или које?

Сведок Родољуб Миловић: О томе не бих да карактеришем људе без неких доказа, иначе имам.

Адв. Момчило Булатовић: Без доказа?

Сведок Родољуб Миловић: Иначе имам много сазнања.

Адв. Момчило Булатовић: Сада ми реците овако, кажете да сте Ви укључени у акцију почетком јануара месеца, ако се не варам да сте рекли од јануара 2003. године, група, радна група, Вас шест је ли тако? Је ли можете да нам кажете ко су ти људи који су укључени у ту групу?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Не знам да ли би се људи сложили. Ја сам био вођа те групе у оперативном смислу.

Адв. Момчило Булатовић: Само питам да ли можете. Не можете, не можете. Уопште нема проблема никаквих. Да ли сте од јануара месеца када је формирана та група имали било каква сазнања у служби да је председник Владе господин Ђинђић угрожен?

Сведок Родољуб Миловић: Не.

Адв. Момчило Булатовић: Никаква?

Сведок Родољуб Миловић: Никаква сазнања. Могли смо да износимо своје закључке након Лимеса и тако даље, али конкретних сазнања немамо.

Адв. Момчило Булатовић: Лимес је био у фебруару, ја говорим о јануару месецу када је формирана. Сада ми реците, Ви сте један од људи који је ступио у контакт са сведоком сарадником Љубишом Бухом Чуметом?

Сведок Родољуб Миловић: Јесам.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате ко је Љубиша Буха Чуме, јесте ли имали нека сазнања о њему?

Сведок Родољуб Миловић: Како да не.

Адв. Момчило Булатовић: Је ли можете да дате неке карактеристике?

Сведок Родољуб Миловић: Не знам колико сам ја у позицији да дајем карактеристике.

Адв. Момчило Булатовић: Рекли сте за Душана Спасојевића да је криминалац. Да ли сте карактерисали?

Сведок Родољуб Миловић: Могу да кажем из овога да је професор, то се зна.

Адв. Момчило Булатовић: Шта је?

Сведок Родољуб Миловић: Знало се да је човек криминалац.

Адв. Момчило Булатовић: Човек криминалац?

Сведок Родољуб Миловић: Да. Бавио се криминалом, колико ја знам до 2000. године.

Адв. Момчило Булатовић: Е сада ми реците Ваш први контакт са сведоком сарадником Бухом када је био и где, да ли се сећате?

Сведок Родољуб Миловић: Сведок Буха, ми смо добили наређење, ја и још један колега да се прикључимо активности, пар возила је било у тој пратњи. Буха је смештен у једно возило и довежен у просторије Управе за борбу против организованог криминала. У разговору сам био укључен, у почетне разговоре сам укључен био и ја и још двојица мојих колега, један из «29. Новембра», један из Министарства унутрашњих послова. За касније неке контакте са Бухом сам био одређен ја и господин Миле Новаковић.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли се сећате када је био тај први контакт?

Сведок Родољуб Миловић: Тачног датума не могу да се сетим, али знам септембар месец, мислим да не лупетам 2002. године.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Сада ми реците колико сте Ви лично имали контакта са Љубишом Бухом Чуметом и где?

Сведок Родољуб Миловић: Ја лично?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Родољуб Миловић: Значи први контакт тог фамозног септембра. Након тога један у иностранству, два, нека је четири. Након повратка Љубише Бухе у просторије Окружног затвора у Београду имао сам пар контаката, разговора у службеним просторијама УБПОК-а јер је исти довожен на разговоре на околности убиства Лаиновића итд., итд.. Након пуштања Љубише Бухе из Окружног затвора ја сам био задужен за комуникацију у случају неке преке потребе итд., да будем са колегама. Колеге су моје не за комуникацију, него прво су специјалци из УБПОК-а имали по један мањи број радника који су обезбеђивали Буху у једном стану, ја сам контролисао то обезбеђење до момента када то обезбеђивање заштићених сведока преузима Пета управа Министарства унутрашњих послова.

Адв. Момчило Булатовић: Ја говорим пре суда, пре овога свега, значи тај део?

Сведок Родољуб Миловић: Значи то би било све, контакти које сам имао са Бухом.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате тај први контакт са Бухом колико је трајао, колико сте разговарали?

Сведок Родољуб Миловић: Контакт је, мислим да је то већ био викенд. Пар дана је Буха боравио у просторијама Управе за борбу против организованог криминала. Шта се десило тада? Обзиром да смо добили податак да је један део Црвених беретки ишао негде на Зуце, у неку касарну јер су добили податак да се Буха тамо крије итд., итд., дошло је до неспоразума између једног колеге и Бухе и Буха је тражио сам да напусти просторије Управе за борбу против организованог криминала, након чега се јављао из Турске.

Адв. Момчило Булатовић: Сада ћу да Вас питам нешто, након тог разговора који је трајао пар дана како Ви рекосте, да ли је донета нека одлука о томе да се хапси Душан Спасојевић и припадници његове групе?

Сведок Родољуб Миловић: Не, јер би било по нашој некој процени глупо улазити у хапшење без неких материјалних доказа. Покушаји хапшења су Ви знате сами у вези отмица уз сасвим коректне доказе када је Душан Спасојевић и екипа ухапшени су Паризу, па су пуштени из затвора, тако да би било преурањено сада хапсити. Тражили смо неке материјалне доказе на конту тих убистава итд., итд., да би смо имали са чим да изађемо. Тако да одлука није донета, али одлука да се

обрађује овај «Земунски клан» је донета почетком јануара месеца и на основу те одлуке је и формирана та радна група.

Адв. Момчило Булатовић: Контакт након тог боравка Љубише Бухе у просторијама Управе за организовани криминал од пар дана, па тај неспоразум са колегом и то, да ли знате где је Љубиша Буха након тога отишао?

Сведок Родољуб Миловић: Управо сам рекао да по мојим сазнањима отишао је у Турску.

Адв. Момчило Булатовић: Отишао у Турску?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте имали контакт са њим док је био негде где Ви не знате, а имате сазнања да је у Турској?

Сведок Родољуб Миловић: Имали смо контакт Љубиша Буха и.....

Адв. Момчило Булатовић: Ви лично, питам Вас лично?

Сведок Родољуб Миловић: Телефоном да до момента његовог пребацивања у једну другу државу где сам имао лично контакте.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је та друга држава Словачка?

Сведок Родољуб Миловић: Јесте.

Адв. Момчило Булатовић: То знамо. Обавили сте разговор са њим тамо, ко је био присутан још том разговору и када је тај разговор био?

Сведок Родољуб Миловић: Разговор у Словачкој, два пута сам ишао у Словачку, када је био прихват Љубише Бухе, тамо смо ступили у контакт са колегама који раде заштићене сведоке из Министарства Словачке. Тада нисам имао контакт са Бухом, али касније, следећи пут сам ишао са Специјалним тужиоцем. Специјални тужилац је обављао разговор са Бухом, а ја сам практично био у тим просторијама испред врата. Нисам присуствовао разговору.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је још неко био са Вама?

Сведок Родољуб Миловић: Јесте. Био је и колега Миле Новаковић задужен управо за та путовања са мном.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте за време тог боравка у Словачкој, колега Новаковић, тужилац Пријић и Ви, након разговора контактирали некога овде и обавештавали га о резултатима разговора о томе шта треба да се предузме, када да се предузме и тако?

Сведок Родољуб Миловић: Видите, то вероватно тужилац може да Вам одговори, ја сам био задужен даноноћно да будем са Љубишом Бухом. Боравили смо у истој просторији. Нисам присуствовао разговору. Практично сам ту био више физичка нека помоћ.

Адв. Момчило Булатовић: Опет ме нисте разумели.

Сведок Родољуб Миловић: Не знам. Мислим да из одговора можете да закључите да не знам.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Када сте се вратили у земљу да ли сте тада разговарали са неким и служби да кажете обавили смо разговоре, урадили смо то, човек нам је рекао то, идемо у акцију, не идемо у акцију?

Сведок Родољуб Миловић: Процена у вези свега тога касније је на господину Специјалном тужиоцу Јовану Пријићу.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате каква је процена господина Пријића била везано за све ово што Вам је испричао сведок сарадник?

Сведок Родољуб Миловић: Не знам господине, ја сам укључен касније у рад о коме сам Вам причао, у радну групу, тако да не знам шта се у међувремену дешавало.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте имали информацију господине Миловићу да неко хоће Вас да убије за време док сте обављали разговоре са Љубишом Бухом Чуметом у Словачкој?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Информацију да хоће мене да убију добио сам од Душана Крсмановића када је приведен у службене просторије УБПОК-а, да је Душан Спасојевић наредио да убију мене и Милета Новаковића.

Адв. Момчило Булатовић: Од Душана Крсмановића? Добро. Да ли знате како је дошао Љубиша Буха у Југославију односно, не знам да ли је тада била Југославија или Државна заједница, више не могу да похватам...

Председник већа: Државна заједница је била колега.

Адв. Момчило Булатовић: Државна заједница, за мене је још увек Југославија, јер тако и каже сведок сарадник, он боље зна. После тих разговора у Словачкој и након колико дана од разговора у Словачкој да ли знате?

Сведок Родољуб Миловић: Ја не знам тачан датум након убиства председника Зорана Ђинђића, на наше инсистирање МУП некако је задужен за ту комуникацију да ступе у контакт са колегама из Словачке. Ми смо послали наше колеге да иду на границу ка Мађарској и исти је допремљен у просторије Окружног затвора. Не знам тачан датум.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. О резултатима разговора које сте водили са Љубишом Бухом сведоком сарадником да ли сте разговарали са Вашим колегом Новаковићем, пошто кажете нисте били присутни тим разговорима, обавио је тужилац, нешто сте Ви радили, нешто он?

Сведок Родољуб Миловић: Разговоре са Љубишом Бухом смо обављали пре разговора господина тужиоца Миле Новаковић и ја и још један колега из «29. Новембра», тако да мени ти разговори који су обављани, које смо водили ми са Љубишом Бухом, нормално да су познати.

Адв. Момчило Булатовић: Сада, из тих разговора са Новаковићем Вашим колегом да ли можете да нам објасните да ли је постојала нека препрека и која је то препрека била ако је постојала, ко је правио да се не ухапсе људи Душана Спасојевића, шта је то требало још да Ви добијете да би могли да урадите?

Сведок Родољуб Миловић: Шта је требало? Да ли мислите као адвокат, ако могу да Вам одговорим једним питањем, да ја на основу изјаве само једног сведока, видите, ви овде имате у склопу свих ових активности материјални доказ имате, изјаве итд.. Имате неколико изјава које су поткрепљене доказима. Да ли у тој ситуацији против Душана Спасојевића да ми изађемо само са причом једног сведока? Тешко. Значи требало је прикупити и материјалне доказе. Ја као полицајац ни у ком случају не бих, консултовао бих се у сваком случају, али Љубиша

Буха је одбијао у то време било какав разговор у присуству тужилаштва итд.. Није желео.

Адв. Момчило Булатовић: Сада ћу Вас питати овако, да ли знате када је Љубиша Буха и због чега одлучио да прихвати разговор са тужилаштвом?

Сведок Родољуб Миловић: Не знам. Знам када је прихватио, али не знам због чега.

Адв. Момчило Булатовић: Не знате због чега?

Сведок Родољуб Миловић: Не.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате разлог одбијања, пошто сте Ви водили разговоре са њим, Ваш колега Новаковић, зашто одбија разговор са тужилаштвом?

Сведок Родољуб Миловић: То сам напоменуо.

Адв. Момчило Булатовић: Шта је то сметња, шта му то смета?

Сведок Родољуб Миловић: Главна сметња му је била да му је жена Љиља Буха да се по његовој тврдњи у то време налази негде, да је отета наводно итд., итд., небезбедност породице и то су били, он је тражио да се испоштују, да му се пронађе супруга, итд., да се испоштује све то, па би он ушао у те разговоре који би били крунисани...

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је Љубиша Буха евентуално у тим разговорима напоменуо или наговестио да нема поверења у тужилаштво јер «Земунски клан» има везе у тужилаштву?

Сведок Родољуб Миловић: То је он упорно говорио.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је говорио о томе да неко контактира из Окружног тужилаштва његову супругу?

Сведок Родољуб Миловић: Мислим да нисам на те околности.

Адв. Момчило Булатовић: Нисте на те околности?

Сведок Родољуб Миловић: Ја не знам да ли је он био у позицији да зна да ли неко контактира његову супругу. Не знам.

Адв. Момчило Булатовић: Откуд ја знам, нисам ја разговарао са његовом супругом.

Сведок Родољуб Миловић: Он мени прича, он контактира са његовом супругом, не знам. Није. Нисмо водили разговор на те околности. Он је тврдио да је његова супруга отета итд., итд.. Кад се нађе супруга, када се испоштује безбедност породице онда ће да разговара код тужиоца.

Адв. Момчило Булатовић: Сада судија, остала ми је само нејасна још једна ствар ова око ове изјаве, сведок је говорио о томе да су слагали ту изјаву, у ствари имао је белешку, бележницу, па је Звездан Јовановић наводно говорио то што је говорио, па се нешто није слагало, нека мала разлика је била, нека реченица, па ме интересује та реченица, поменули сте Милорада Улемека у тој реченици. Шта је то било што се није сложило....

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Момчила Булатовића јер је капциозно.

Адв. Момчило Булатовић: Једноставно сам подсетио сведока на оно што је он рекао, али добро, сада немамо на жалост транскрипт овде па не могу ја то да...Немам судија за сада питања. Ако ми падне нешто на памет тражићу поново. Хвала.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 25 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 12,58 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са извођењем процесне радње доказивања саслушањем сведока Родољуба Миловића.

Нека приступи пред судско веће.

Право на још једно питање има адв. Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја бих искористио прилику да сведока питам сада везано за два решења о лишењу слободе опт. Звездана Јовановића. Једно решење које је од 24.3.2003. године, под пословним бројем КУ.бр.4713/03, које је уручено Звездану Јовановићу да ли може да сведок се изјасни зашто поред печата где пише овлашћено службено лице потпуковник Родољуб Миловић стављен је званичан службени печат, ево оригинал је код мене нема потписа овде присутног сведока Родољуба Миловића на решење о одређивању притвора 24.3.2003. године које почиње у 15,30 часова, задржавање, то је решење о задржавању које почиње, има се рачунати од 24.3. у 15,30 часова када је лишен слободе. Због чега није сведок потписао решење које је уручено оптуженом и сагласно томе, ако дозволите, то је једно са другим се наставља питање, друго решење такође се односи на притвор од 22.4. под истим овим Ку.бр.4713/03, решење није потписао Звездан Јовановић, да ли може да се изјасни прво због чега код првог решења није потписао присутни сведок, а код овог другог да ли може да се изјасни који су били разлози да Звездан Јовановић није желео или није хтео односно није потписао пријем решења овог другог о лишењу слободе?

Сведок Родољуб Миловић: Не могу да се изјасним, то је пропуст неки мој лични, што се тиче тог мог потписа, а за ово друго решење зашто Звездан није потписао заиста не знам. Ово је очито мој пропуст код првог решења где недостаје мој потпис.

Адв. Ненад Вукасовић: Овај оригинал који ја има са печатом нема Вашег потписа, решење је саставио капетан Сретен Виторовић, решење је примио Звездан Јовановић, и тачно Јовановић се потписао. Код другог имамо потпис присутног сведока код овог решења, Родољуб Миловић, решење је саопштио исто Виторовић Сретен, али решење није примио Звездан Јовановић, сада да ли је одбио или шта се десило да ли може само да каже?

Сведок Родољуб Миловић: Вероватно је одбио да потпише, а то је код првог решења очито мој пропуст. То је неспорна ствар, за ово друго не знам, могуће да је Звездан одбио да потпише.

Председник већа: Право на питања има адв. Александар Поповић. Изволите.

Адв. Александар Поповић: Хвала председниче. Да ли сведок има сазнања од почетка јануара 2003. године када УБПОК преузима радње праћења и прислушкивања припадника «Земунског клана» да ли је тада и БИА наставила операцију коју је претходно спроводила односно праћење и прислушкивање?

Сведок Родољуб Миловић: Ја немам сазнања да је БИА радила било какво праћење и прислушкивање, заиста не знам. Заиста не знам. На то питање не могу да Вам....могу само да Вам одговорим на то, наше активности у вези тих активности од јануара месеца.

Адв. Александар Поповић: Да ли имате сазнања да је сем Ваше службе још нека служба спроводила....?

Сведок Родољуб Миловић: Ја не знам колико сада залазимо у неку проблематику. У то време смо ми добијали ЦД-ове где су снимљени гласови. Значи након истека, заврши се разговор и ми од 4 до 6 часова, то је био неки распон када смо ми добијали те, били смо у позицији да саслушамо те разговоре.

Адв. Александар Поповић: Можете ли нам рећи од кога сте добијали?

Сведок Родољуб Миловић: То смо од БИА добијали.

Адв. Александар Поповић: Од БИА?

Сведок Родољуб Миловић: Јасно. Јер ми немамо ту технику.

Адв. Александар Поповић: Да ли то значи да је БИА спроводила праћење и прислушкивање?

Сведок Родољуб Миловић: Они су практично по неким мојим, што ја могу да закључим, да су они дужни били нама само да обраде тај материјал и да нам проследи. Да ли су они слушали то, да ли су спроводили нешто, заиста не могу да Вам одговорим.

Адв. Александар Поповић: Сада Вас ја питам да ли сте добијали исти такав материјал и почели да користите технику ради праћења и прислушкивања одређених лица?

Сведок Родољуб Миловић: Видите, још увек се....Опростите само молим Вас, само да Вам објасним. Ми смо добијали ЦД-ове о обављеним разговорима. Ту су нарезани разговори итд., време разговора и то. И ми смо то преслушавали од јануара месеца. Значи тек је тада успостављена нека комуникација....

Адв. Александар Поповић: Ја се извињавам, од јануара месеца сте то?

Сведок Родољуб Миловић: Од јануара месеца. Да. Пре тога смо само у записима добијали. Откуца се део разговора који је битан.

Адв. Александар Поповић: Само да потврдимо, можда сам ја погрешно разумео, значи нисте фактички Ви спроводили праћење него сте добијали те ЦД-ове?

Сведок Родољуб Миловић: Управо тако.

Адв. Александар Поповић: Хвала. Ево ја ћу бити врло прецизан, председниче Ви одлучите, да ли сте 12. марта 2003. године у преподневним часовима имали било какву информацију да се спрема атентат на Премијера др. Зорана Ђинђића?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Одговорно тврдим да нисмо.

Адв. Александар Поповић: Добро. Кажите ми када сте сазнали да је извршен атентат на Премијера др. Зорана Ђинђића?

Сведок Родољуб Миловић: Моја радна група је била измештена. Телефоном сам обавештен да је Премијер Ђинђић повређен, да је рањен. Да је смештен у Ургентни центар, али верујте ми...

Адв. Александар Поповић: Хронолошки рецимо од догађаја оријентационо?

Сведок Родољуб Миловић: Не могу. Слагао бих јер тада је било заиста хаотично стање код нас. Ми који смо задужени били за неке активности добили смо тај податак и није свеједно, мало се хаотично ту наступило у првом тренутку.

Адв. Александар Поповић: Да ли је неко након атентата тражио од Вас да евентуално укажете на могуће починиоце или да доставите било какве доказе, причамо о 12. марту?

Сведок Родољуб Миловић: Пазите, устаљена пракса је након неког догађаја да се изврше те консултације. Ми смо значи ово могу да потврдим одговорно да када ме је позвао генерал Бањац да изнесе неке своје претпоставке ко би могао то да учини ја сам доста основано потврдио да је то група Душана Спасојевића.

Адв. Александар Поповић: На основу чега сте то тврдили обзиром да сте малопре изјавили да нисте имали апсолутно никакве податке који указују да треба да се изврши атентат на Премијера или ко га је извршио итд.?

Сведок Родољуб Миловић: То је било један плус један што каже господин Вукасовић. Извињавам се. Видите покушај код Лимеса, обзиром да је Миленковић Дејан био возач тог камиона, очито нешто једном полицајцу који ради толико дуго на тим пословима указује на врло велику вероватноћу да управо та групација стоји иза тога или да су упетљани у све то. У тој комуникацији са генералом Бањцем ја сам рекао да је врло основано то да они могу да буду узети у обзир као извршиоци.

Адв. Александар Поповић: Господине Миловићу....

Сведок Родољуб Миловић: Чак сам изашао са могуће са тврдњом код генерала Бањца.

Адв. Александар Поповић: Да ли сте писмено евентуално доставили господину Бањцу неки допис где указујете на могуће починиоце злочина испред Владе Србије?

Сведок Родољуб Миловић: Не.

Адв. Александар Поповић: Ево ја ћу Вас понови питати јер изјавили сте малопре да нисте имали апсолутно никаквих значи понављам Ваше речи никаквих података о томе да треба да се изврши, кад треба, ко и тако даље. Сада ми кажете да сат времена након убиства или два, парафразирам, Ви господину Бањцу кажете да су починиоци вероватни тог злочина група Душана Спасојевића, на основу чега?

Сведок Родољуб Миловић: Сат времена, Ви ме држите за неко време....

Адв. Александар Поповић: Извињавам се. Немојте се за то држати.

Сведок Родољуб Миловић: Извињавам се ја пошто то је било негде у вечерњим часовима. Ја сам основано тврдио и још увек стојим иза тога на основу и изјава и материјалних доказа да они стоје иза тога, да су они упетљани у све то, тако да једино што је добро ту смоћи храброст да се неко етикетира ко је извршилац таквог гнусног кривичног дела и ја сам имао храбрости и пред свог генерала сам изашао са тим да ту групу ни у ком случају не можемо...

Председник већа: Да ли је то била Ваша претпоставка и да ли сте базирали на основу познавања чиме се бавио пок. Душан Спасојевић и његова група?

Сведок Родољуб Миловић: Видите могу да одговорим на то питање. То је била и претпоставка, а било је и чудан један склоп околности где они од момента када ми предузимамо неке активности према групи Душана Спасојевића они се сви измештају у неке резервне положаје. Из неких разговора смо закључили да је чак и Душан пустио био браду, врло тајновито су обављани неки разговори итд., значи повремено су само имали могућност да укачимо Душана Спасојевића у тим разговорима. Све је шифровано било. Једина група која се чудно у то време понашала била је управо група Душана Спасојевића. Понашање саме те групе је указивало да их не треба занемарити. Понашање које је претходило, Лимес итд., итд., то је било нешто сасвим очито, неком ко је радио оперативни тај део.

Адв. Александар Поповић: Мало пре је сведок изјавио на основу изјава и материјалних доказа да ли је претпоставку своју господину Бањцу изнео да је то учинилац....

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Поповића јер је капциозно с обзиром да сведок није дао временски редослед како он интерпретира у свом питању.

Адв. Александар Поповић: Да ли нам можете рећи да ли је постојао још неки доказ сем тога да је Душан Спасојевић пустио браду и да нисте могли да их лоцирате који би указивао, јер пазите, врло је озбиљно некога етикетирати као извршиоца атентата на Премијера....

Сведок Родољуб Миловић: Господине ја сам га етикетирао и доказало се да он стоји иза тог атентата. Сам покушај ...

Председник већа: Немојте давати оцене о доказима јер је то ствар суда и главног претреса.

Наставите даље са питањима.

Адв. Александар Поповић: Захваљујем. Вратио бих се на Звездана Јовановића. Да ли је након добијања изјаве од Звездана Јовановића 4. априла или након тога неко отишао са Звезданом Јовановићем у улицу Адмирала Гепрата у собу број 55 из које се претпоставља да је пуцано?

Сведок Родољуб Миловић: Ја сам на то питање и Звездан је сам тражио да не идемо у улицу Адмирала Гепрата у сваком случају да не бисмо реметили тамо затечено стање на лицу места. Крим. техника је то обрађивала итд. Ишли смо на ова места која су била безболна, то је Бубањ поток, плато код Савезне Скупштине, Лимес и ово где нас је Звездан водио да нам покаже где је упуцавао пушку, где је нађена та чаура и тај исечак из новина.

Адв. Александар Поповић: И само још једно питање да ли имате сазнања да ли је на основу Ваше изјаве односно претпоставке да је то извршила група Душана Спасојевића мислим на убиство Премијера др. Зорана Ђинђића издато јавно саопштење од стране Владе Републике Србије, односно да ли је господин Бањац то пренео даље као информацију?

Сведок Родољуб Миловић: То не знам. Жао ми је заиста али не могу да одговорим.

Председник већа: Адв. Жељко Грбовић има право на питања. Изволите.

Адв. Жељко Грбовић: Захваљујем господине председниче. Да ли могу поставити питање непосредно или преко Вас?

Председник већа: Можете непосредно.

Адв. Жељко Грбовић: Господине Миловићу Ви сте рекли да нисте саслушавали мог браћеника Бранислава Безаревића у МУП-у односно у Управи за борбу против организованог криминала, да ли сте били присутни приликом саслушања?

Сведок Родољуб Миловић: Почетак врло накратко. Ја сам колеге увео у ту канцеларију и сами завршетак разговора сам ушао, али је већ било практично све приведено крају и то је разлог зашто није потписан тај записник са моје стране.

Адв. Жељко Грбовић: Ви сте рекли да су га саслушавала друга службена лица из Другог одељења Градског СУП-а?

Сведок Родољуб Миловић: Из Трећег.

Адв. Жељко Грбовић: Из Трећег и то сте објаснили тужиоцу која су то лица. Да ли је пракса код Вас по неким правилницима да они који га саслушавају потписују записнике или не?

Сведок Родољуб Миловић: Пракса јесте.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Да ли можда знате како је Бранислав Безаревић ухапшен?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Ја сам напоменуо да сам био задужен за његово хапшење ја са својом екипом, међутим, одустали смо јер смо имали неке прече обавезе. Те вечери колеге из Градског секретаријата су га лишили слободе и довели овамо у УБПОК.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Да ли знате можда из сазнања у чијем присуству је ухапшен Бранислав Безаревић?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Немам сазнања.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Гордана Радић је радник Вашег одељења или одељења Трећег Градског СУП-а?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Гордана Радић је дактилограф. Тада је радила у УКП МУП-а Републике Србије.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Да ли можда знате датум када је саслушаван Бранислав Безаревић?

Сведок Родољуб Миловић: Не знам. Датум иначе заиста ми је жао, немојте ми замерити, не памтим, али мало се тешко сада и изјаснити.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Ја ћу Вас само подсетити 19.3.2003. године Бранислав Безаревић је ухапшен. 18.4., извињавам се господине председниче, месец дана пре истицања задржавања он је пуштен од лица који су га саслушавали. То ћу Вам решење пружити на увид. Прво решење онај који га саслушава хапси, доноси решење укида хапшење. Значи у решењу од 19.3. од овлашћених службених лица која је поменуо сведок Бранислав Безаревић се пушта на слободу. Господине Миловићу да ли Вам је познато да сте Ви донели неко решење о даљем задржавању Бранислава Безаревића?

Сведок Родољуб Миловић: За сва решења о даљем задржавању ја сам потписивао решења, што је сасвим нормално, шеф сам тамо и овлашћен сам да потписујем та решења. Могуће да је укинута прво решење и да је истовремено уручено то друго решење о продужењу притвора. Ја заиста не знам, не знам.

Адв. Жељко Грбовић: Не сећате се?

Сведок Родољуб Миловић: Не сећам се. Уколико је мој потпис ту, сигурно је.

Адв. Жељко Грбовић: 18.4. доноси се решење да се укида задржавање Бранислава Безаревића у 17,00 часова. Истог дана у 18,00 часова Ви доносите решење о задржавању и да ли Вам је то познато?

Сведок Родољуб Миловић: То је та процедура. У то време је то било тако господине.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли председнику већа могу предочити ово решење да видите да ли је потпис на овом решењу?

Сведок Родољуб Миловић: Потпис је вероватно мој.

Адв. Жељко Грбовић: Председниче да ли дозвољавате?

Председник већа: Дозвољава се.

Адв. Жељко Грбовић: Веродостојност потписа поред печата ништа друго.

Председник већа: Констатује се да је председнику већа адв. Жељко Грбовић предао решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Управе за борбу против организованог криминала Ку.бр.4713/03 ЛС.бр.82/03 од 18. априла 2003. године којим је одлучено

да се задржава до 30 дана Безаревић Бранислав. Задржавање се именованом има урачунати од 18. априла 2003. године од 17,00 часова када је задржавање отпочело. О задржавању по овом решењу обавештен је Специјални тужилац. Постоји печат МУП-а Републике Србије и потпис овлашћеног службеног лица потпуковника сведока Родољуба Миловића.

Предочава се сведоку Родољубу Миловићу решење које је предао адв. Жељко Грбовић ради одговора на питање да ли је то његов својеручни потпис.

Сведок Родољуб Миловић: Да. Мој потпис. Јесте.

Председник већа: Наставите са питањима колега.

Адв. Жељко Грбовић: Ја се извињавам председнице, значи имамо констатацију они који га саслушавају укидају притвор, они који не саслушавају доносе решење о задржавању.

Председник већа: Колега, да ли Ви постављате питање или дајете неке констатације?

Адв. Жељко Грбовић: Ја сам се извинуо. Постављам питање.

Председник већа: Ево три пута причате исто. Поставите питање.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли Вам је познато господине Миловићу који су разлози задржавања наведени у образложењу решења за осумњиченог Бранислава Безаревића?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Господине толико је било решења да ми је то непознато.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли Вам је познато када је у Макишу у органу Управе за борбу против организованог криминала доведен Бранислав Безаревић био присутан Државни тужилац Милосављевић?

Сведок Родољуб Миловић: Господине тврдим да је био јер сам тужиоца Милосављевића и видео тај дан. То је оно чега се сећам. Пазите ти сегменти су мало чудни. Долази Безаревић, долазе колеге итд., ја заузет али неспорна ствар. Неспорна ствар је да је био.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Да ли Вам је господине Миловићу познато да је тог дана када је доведен на саслушање Бранислав Безаревић био присутан тужилац Пријић?

Сведок Родољуб Миловић: Господине мало тешко питање. Да Вам само објасним молим Вас. Тужилац Пријић је често посећивао Управу за борбу против организованог криминала када имамо неко лице итд., консултовали смо се често са њим. Могуће да је био човек присутан, не знам. Не знам заиста, то су већ појединости у које не могу да улазим. Не могу заиста.

Адв. Жељко Грбовић: Још једно питање. Шта сте по чину?

Сведок Родољуб Миловић: Потпуковник.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала.

Председник већа: Адв. Крсто Бобот право на питања. Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Судија, једно питање, ако сам добро схватио сведока приликом сачињавања овог записника од 7.4. окр. Звездан Јовановић је говорио па се онда подсећао из те бележнице сведока итд.. Моје питање је да ли је приликом тог подсећања бранилац евентуално ставио неку примедбу, на тај сам чин да му предочавате?

Сведок Родољуб Миловић: Да. Бранилац је често стављао примедбе и прилагођавали смо се и захтеву браниоца, а уједно и тужиоца. И тужилац је имао често примедби. Било је сегменти неки које је Звездан изван ове белешке диктирао па је тражио да се то брише итд., итд. и то је неки концепт који је он практично тражио као подсетник неки итд.

Адв. Крсто Бобот: Да ли су те примедбе браниоца и тужиоца унете у записник, да ли су уношене?

Сведок Родољуб Миловић: Колико знам нису. Мислим да то стоји у записнику. Ако сте имали увид у записник вероватно је беспредметно питање. Не знам да ли сте били у позицији да прочитате записник.

Адв. Крсто Бобот: Немам питања више. Хвала.

Председник већа: Адв. Зоран Николић има реч. Изволите.

Адв. Зоран Николић: Имао бих за сведока два питања. Прво питање, када је Звездан Јовановић доведен и када је било прво саслушање и то 4.4., да ли је тада Звездан Јовановић поучен о својим правима, а ако јесте о којим правима?

Сведок Родољуб Миловић: Јесте господине. Он је поучен више пута. Чак сам напоменуо једном да је инсистирао да се види са Специјалним тужиоцем.

Адв. Зоран Николић: Да ли је поучен...

Сведок Родољуб Миловић: Само да објасним, молим Вас.

Адв. Зоран Николић: Да ли је поучен о праву да није дужан ништа да изјави?

Сведок Родољуб Миловић: Јесте. То смо му рекли чак и први пут у Министарству унутрашњих послова.

Адв. Зоран Николић: Да ли је поучен о праву да све што буде изјавио биће употребљено против њега као доказ?

Сведок Родољуб Миловић: Јасно. Нисмо му набрајали чланове него смо му чак објашњавали речима.

Адв. Зоран Николић: Хвала. Немам питања.

Председник већа: Адв. Александар Ђорђевић има право на питања. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала судија. Да ли би сте могли, мислим верујем да нам је тај 12. март свима остао у сећању, да ли би сте могли да определите што тачније време када сте Ви у вечерњим часовима изнели своју сумњу или претпоставку генералу Бањцу да је то починио «Земунски клан»?

Сведок Родољуб Миловић: Не бих то могао. Не бих заиста.

Адв. Александар Ђорђевић: Не би сте могли ни да вежете био мрак, није био мрак, пре дневника, после дневника, пре ове информативне емисије, неко Вас је звао, у односу на то ако можете?

Сведок Родољуб Миловић: Пазите, обавештен сам телефоном. Касније смо се генерал Бањац и ја видели али то је већ било, био је мрак.

Мрак је био када смо непосредно комуницирали и ја износио неке своје закључке итд.. Мислим да је ипак био мрак.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала Вам. Кажете да је била потребна храброст некога од претпостављам из МУП-а ко се бавио истраживањем «Земунског клана» да изнесе своју претпоставку да иза тога стоји «Земунски клан» и да сте Ви то учинили?

Сведок Родољуб Миловић: Да, што је врло незахвално. Мислим да ме разумете.

Адв. Александар Ђорђевић: Да. У односу на то претпоставку да је неко извршио убиство, односно атентат на Премијера. Ако дозволи председник већа да ли је потребна већа храброст да се изнесе претпоставка да је неко починио убиство или на пример да се распита или истражи по МУП-у, по врху МУП-а Србије ко је пустио информацију у јавност која не би требала да оде?

Сведок Родољуб Миловић: Видите господине није ствар у храбрости. Ја се не плашим никога, него да ли сам ја у позицији да питам рецимо у то време министра Михајловића, господине јесте ли Ви дали то у средства јавног информисања. Треба да ме схватите. То се односи на то.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли сте могли неку службену белешку да напишете свом претпостављеном у вези тога?

Сведок Родољуб Миловић: Коју службену белешку када сигурно је мој генерал знао да је то изашло у јавност је ли тако? Да ли је то био неки договор тамо приликом тих колегијума у Министарству да се то објави, ја заиста не знам. Не бих улазио у то, нити право да Вам кажем, мене је само у том неком моменту избацило из такта јер обављен је један коректан разговор. Дошли сте до нечега и да то изађе у јавност. То је оно што је мене увредило и на неки начин онемогућило у неким даљим активностима итд.. У том контексту сам нормално био разочаран. У склопу свих тих дешавања нисам се уопште ни заносио мишљу ко то даје у јавност. Нормално да сам и са генералом Бањцем разговарао и речено му је да је то глупост, тај који је то починио није требао то да ради. У најмању руку глупост.

Адв. Александар Ђорђевић: Реците ми ако сам добро разумео зашто Ви сумњате у транскрипте које добијате од БИА, а који се односе на прислушкивање «Земунског клана»?

Сведок Родољуб Миловић: Не бих улазио у то господине. Ми смо имали неке разговоре на неком нивоу у вези тога и у то време је неспорно значи могу да потврдим било неких неслагања у том куцаном тексту. И ми који смо радили неке активности, конкретно у вези одређеног предмета итд., схватите да сте доведени, није Вам достављен одређени податак који је тај текстуални део требао да садржи. Схватате?

Адв. Александар Ђорђевић: Разумем Вас, али сада разумећете Ви мене шта ћу Вас питати, ако само БИА прислушкује те разговоре, како Ви онда знате да фали неки податак у том тексту?

Сведок Родољуб Миловић: Знам након тога, током оперативног рада и разговарам са људима и не могу да изнесем конкретно колико предмета ми је потврђено да се рецимо знало где је ко држан приликом отмице и тако даље, да је то речено, па чак људи се смеју и скоро смо чак имали неког господина са којим смо разговарали где схватите једноставно да сте доведени у заблуду, да сте могли то много пре, много безболније да завршите. Нисмо те податке добијали. То је разлог зашто смо инсистирали да ми имамо ипак нешто.

Адв. Александар Ђорђевић: Је ли Ви више верујете сарадницима са улице или више верујете извештајима БИА као државног органа?

Сведок Родољуб Миловић: Не причам о сарадницима са улице него причам о извршиоцима кривичних дела са којима касније разговарамо, па они кажу неке ствари.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро, у односу на извршиоце кривичних дела?

Сведок Родољуб Миловић: Пазите господине да Вам објасним једну ствар, обзиром да су Црвене беретке сегмент службе Државне безбедности, позиција у којој смо ми тада били, да радимо групу Душана Спасојевића кога обезбеђују Црвене беретке, који има сталне контакте са господином Луковићем, итд., итд., да не причамо даље јер не могу ипак да лупетам да би неке веће функционере истицао, тражило је заштиту и нашу и тих података до којих би смо дошли. Тако да у то време поверење у Државну безбедност ја лично нисам имао.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро, онда ми реците у току Ваших разговора са заштићеним сведоком Љубишом Бухом Чуметом, када сте Ви почели са њим, када сте остварили први контакт, можда ми је то промакло, ја се извињавам ако је већ одговорено, значи када сте Ви

први пут имали контакт са њим, Ви непосредно са њим и разговарали о томе шта он Вама има да каже?

Сведок Родољуб Миловић: Септембра месеца 2002. године.

Адв. Александар Ђорђевић: Септембра 2002. године?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Адв. Александар Ђорђевић: Реците ми да ли сте Ви те његове наводе могли да потврдите неким материјалним доказима?

Сведок Родољуб Миловић: Његове наводе у то време нисмо могли да потврдимо материјалним доказима.

Адв. Александар Ђорђевић: Реците ми да ли сте Ви нешто записивали од тога што је он Вама говорио?

Сведок Родољуб Миловић: Да. То су службене белешке интерног карактера које остају у служби и достављам својим старешинама итд.. Нормално касније када је Специјални тужилац Јован Пријић одређен он је човек то урадио са аспекта тужилаштва и ми смо обавили разговоре и постоје нормално службене белешке.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли сте то записивали у неку свеску пошто видим да имате?

Сведок Родољуб Миловић: Да. И у свеску и сачињавао сам службене белешке.

Адв. Александар Ђорђевић: Одбите питање, не знам да ли је умесно, али да ли сте Ви веровали у то што Вам прича Љубиша Буха Чуме?

Сведок Родољуб Миловић: У све не. Ни у ком случају не у све јер чак ни Звездану у почетку нисам веровао у све док није потврђено овамо на терену итд.. Ниједном саговорнику не верујем све јер врло је битна ставка не знам, да не улазим сада у неки проблем, морате да проверите сваки навод. Било је ту неких ствари у које смо сумњали. Било је нешто зашто смо и раније и ми имали нека оперативна сазнања.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли је наређење од Ваших претпостављених када добијете ако су комплекснија мало, да ли то можда уписујете у свеску, у смислу обавити разговор са тим и тим

лицем, на те и те околности и тако даље, да ли тако нешто водите у свесци?

Сведок Родољуб Миловић: Па, видите како. Када треба да се обави са неким лицем разговор који испада из наших неких редовних делатности, обавезно се сачињава службена белешка да сам од стране тог и тог добио усмено или писмено наређење да се одради то и то, тако да сви ти разговори нормално се сачињава службена белешка.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли уносите у свеску, интересује ме свеска не службена белешка?

Сведок Родољуб Миловић: Могуће и у свеску. Пазите имам масу тих свески тако да углавном се евидентира то и у свеску.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли постоји могућност ја Вас питам, да ли постоји могућност да се посумња да ту свеску коју Ви показујете и коју сте горе носили код Звездана Јовановића да управо садржи белешке које сте добили од Чумета или од Вашег претпостављеног?

Сведок Родољуб Миловић: Не. У овој свесци није белешка од Чумета.

Адв. Александар Ђорђевић: То само на основу Ваше речи можемо потврдити је ли тако?

Сведок Родољуб Миловић: Свеска је ту.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала. Реците ми, да се вратимо на оно да ли је пошто кажете после ових транскрипта да сте добијали ЦД-ове које сте преслушавали, да ли је и техника била измештена из Државне безбедности у УБПОК или сте само из Државне добијали те дискете да слушате?

Сведок Родољуб Миловић: Значи само из Државне смо добијали те дискете. Листинзи су каснили. Листинзи касне по дан, а ти записи на ЦД-ма су отприлике стизали неких у почетку 4 до 6 сати, касније је то нешто мало амортизовано. Јер, пазите, требало је вероватно људима и да се нареже све то и тако даље, да се обради. Ја се у ту технику не разумем, али ми смо добијали те ЦД-ове и преслушавали само на нашим неким апаратима. То је компјутер.

Адв. Александар Ђорђевић: Реците ми колико дуго сте, колико раније сте пардон, пре септембра 2002. године Ви проучавали или истраживали «Земунски клан» и њихове активности?

Сведок Родољуб Миловић: Дуго.

Адв. Александар Ђорђевић: Можете ли одредити, годину, две, пола године, три године?

Сведок Родољуб Миловић: Могу, како да не. Са неким активностима мало озбиљнијим смо кренули још мислим да је то почетак 2001. године.

Адв. Александар Ђорђевић: Почетак 2001. године?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Адв. Александар Ђорђевић: Реците ми да ли сте икада пре него што сте да тако кажем ступили у контакт са заштићеним сведоком Љубишом Бухом Чуметом, да ли сте икада чули за Сретка Калинића?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Никада.

Адв. Александар Ђорђевић: Реците ми зашто тврдите да је, зашто сте инсистирали како Ви кажете на томе да је догађај код хале Лимес покушај убиства?

Сведок Родољуб Миловић: Врло просто. Мислим да неко сувишно објашњење ту не треба.

Адв. Александар Ђорђевић: Не треба објашњење?

Сведок Родољуб Миловић: Мислим да не треба.

Адв. Александар Ђорђевић: Ја бих Вас молио ако председник већа дозволи, ако не....

Сведок Родољуб Миловић: Ми смо имали своје виђење ситуације које се могуће косило са нечијим туђим схватањем.

Адв. Александар Ђорђевић: А ко то ми смо имали...?

Сведок Родољуб Миловић: Ми из УБПОК. Ја говорим у име УБПОК-а, не говорим у име Министарства унутрашњих послова.

Адв. Александар Ђорђевић: Сада ћу Вас питати да ли Вам је познат случај Мирослав Цимпл, ово сада што се десило?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Ђорђевића зато што је забрањено из разлога што није предмет кривичног поступка него актуелност која постоји данас.

Адв. Александар Ђорђевић: Повлачим питање. Реците ми да ли можете да определите отприлике колико дана сте Ви провели непосредно са Љубишом Бухом Чуметом, све време док је био заштићени сведок, у ствари до догађаја, до атентата?

Сведок Родољуб Миловић: Пар дана су вођени разговори у УБПОК-у, касније сам неколико, значи неколико дана, три дана могуће био у Словачкој заједно са њим у истој просторији.

Адв. Александар Ђорђевић: Шта возите Ви приватно, у ствари да ли имате прво аутомобил приватни?

Сведок Родољуб Миловић: Имам приватни аутомобил који сам купио прошле године, то је «Голф 2» 90.-то годиште, али му је мотор добар, ако мислите да купите, могу да....

Адв. Александар Ђорђевић: Нема потребе за цинизмом. Не мислим то.

Сведок Родољуб Миловић: И станујем као подстанар само да Вам објасним то. Ако Вас интересује моје имовно стање. Рањавам сам господине, два пута одликован, према томе што се тиче имовног стања не брините се. Ту сам јак на том терену.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли сада имате неке контакте са заштићеним сведоком Љубишом Бухом Чуметом?

Сведок Родољуб Миловић: Не.

Адв. Александар Ђорђевић: Када су престали Ваши контакти са њим?

Сведок Родољуб Миловић: Моји контакти су престали када је инсистирано из врха Министарства унутрашњих послова да достављам све службене белешке о контактима, тада сам се консултовао са Јавним тужиоцем, са Специјалним тужиоцем и тражио да прекинем контакте са заштићеним сведоцима. Љубиша Буха је скоро довођен у просторије Управе за борбу против организованог криминала. Нисам хтео ја да разговарам са њим јер сам одржавао те контакте, него су колеге обављале на околности претњи адв. Биљане Кајганић. То је све у вези тих контаката.

Адв. Александар Ђорђевић: Ако председник већа дозволи, да ли је по Вама логично у једној полицијској истрази да Ви који како сте рекли и физички чувате, у ствари пардон, извињавам се, да ли је Вама био познат антагонизам између Љубише Бухе Чумета и његове групације да тако кажем и благо речено антагонизам и «Земунског клана» тзв. «Земунског клана»?

Сведок Родољуб Миловић: Мени лично јесте и моменат тог сукоба, али то не могу из одређених разлога да изнесем. Знам и када се то десило.

Адв. Александар Ђорђевић: Одлично. Сада ово питање, значи да ли Ви мислите да је да тако кажем да је нормално или да по правилима професије да Ви који одржавате контакт, чувате Љубишу Буху Чумета, саслушавате и све то, вршите истрагу против «Земунског клана»?

Сведок Родољуб Миловић: Мислим господине ако неко одржава контакт са заштићеним сведоком нормално је да ће да искористи тог заштићеног сведока да би стао у крај једној криминалној групи. То је сасвим нормално. Ја мислим, пазите у ОУП кад дођете да разговарате са оперативцима то је нормална ствар. То је сасвим нормално и то је процедура. Не знам колико Ви можете да утичете на све те ствари у Министарству унутрашњих послова, али то је процедура, то је нормално. Ја када уђем у причу, само да Вам објасним, када уђем у причу у вези одређеног предмета, нисам ја тај који одређује да ли ће неко да буде заштићени сведок. Ја сам тај који црпи податке. Уколико имам податке и доказе за тог човека са којим разговарам, ја ћу нормално да поднесем кривичну пријаву и Љубиша је нормално искоришћен и мени лично је импоновало што он даје неке податке. Какви су такви су итд..

Адв. Александар Ђорђевић: Да, али ако већ црпите податке, разговарате са неким онда то не подразумева да њега физички чувате, да бравите са њим, да спавате, да се храните, да се не одвајате итд..?

Сведок Родољуб Миловић: Ту сам био господине одређен...

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Ђорђевића.

Адв. Александар Ђорђевић: Повлачим питање. Да ли је Вама познато како се одвија сарадња између Државне и Јавне безбедности односно БИА у то време, како званично се одвија?

Сведок Родољуб Миловић: Не знам на које време мислите? Имамо време до јануара и после јануара.

Адв. Александар Ђорђевић: На које год хоћете и на јануар и после јануара?

Сведок Родољуб Миловић: После јануара је било изузетно коректно. Сарадња сасвим солидна.

Адв. Александар Ђорђевић: Како, да ли знате како технички?

Сведок Родољуб Миловић: Како да не. Ја сам управо део те сарадње и објаснио. То нарезивање рецимо разговора на ЦД-е и тако даље, достављање нама, то је исто вид сарадње.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли постоји радник из Државне безбедности који је задужен за контакт са Јавном и налази се у Јавној безбедности?

Сведок Родољуб Миловић: Да. Постојао је, у то време смо чак и одредили колегу из Државне безбедности који је задужен за контакте са нама из ове радне групе.

Адв. Александар Ђорђевић: Како се звао тај колега?

Сведок Родољуб Миловић: Не могу то да Вам кажем.

Адв. Александар Ђорђевић: Реците ми ово пошто сте изразили сада у мом испитивању Вашем, изразили сумњу у односу на ЈСО итд., да

ли је Вама познато да ЈСО има свог официра задуженог за безбедност и контраобавештајну заштиту?

Сведок Родољуб Миловић: Како да не.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала Вам. Немам више питања.

Председник већа: Везано за Ваш исказ приликом сведочења да сте Ви сматрали на основу Ваших оперативних сазнања да је код хале Лимес 21. фебруара 2003. године покушан атентат на председника Владе Србије др. Зорана Ђинђића можете ли нам рећи детаљније те односе у Министарству унутрашњих послова, конкретно Секретаријата унутрашњих послова у Београду и Управе за борбу против организованог криминала на обрађивању целог тог случаја, пошто сте изјавили да је дошло до неслагања одређених у правној квалификацији управо тог чина, акта који се десио? Реците нам да ли сте Ви учествовали лично или било ко од припадника Управе за борбу против организованог криминала у обрађивању целог тог случаја код хале Лимес, ко је био надлежан за то, да ли сте Ви тражили било какве ингеренције, и ко је водио конкретно случај из ког одељења СУП-а Београд хале Лимес и тог назовимо за сада инцидента?

Сведок Родољуб Миловић: Једна екипа управо ова радна група којој сам ја тада припадао отишла је у «29. Новембар» након консултација са старешином. Доле смо се прикључили раду колега из Трећег одељења, то су крвни и сексуални деликти СУП-а града. Разговор је обављан са Багзијем у то време колеге из Трећег одељења су обавиле разговор. Ми смо им се ставили на располагању у том контексту да разговарамо са колегама које су радиле у обезбеђењу господина Ђинђића и те белешке су заједнички улагане тамо у предмет у Трећем одељењу. Можда сам био некоректан јер смо ми тврдили неку другу квалификацију итд. Ми смо били убеђени значи ми из УБПОК-а смо били убеђени да то није толико чиста ситуација, да то није никакав прекршај, али је одлучено не са наше стране него вероватно негде из врха на који начин да се то проследи суду.

Председник већа: Када кажете одлучено, везано за професионални однос обраде тог случаја ко је то донео одлуку, како ће се правно квалификовати цео тај случај, значи лишено је слободе лице окр. Дејан Миленковић, пронађен је камион, постоје подаци, искази припадника обезбеђења везано за целу ту ситуацију, да ли сте Ви као припадник УБПОК-а правно квалификовали то као убиство у покушају председника Владе Србије, а ко је то донео одлуку да се управо квалификује онако како је и спроведена кривична процедура?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Ми нисмо извршили никакву квалификацију. Колеге из «29. Новембра» они су били дужни да поднесу одговарајућу пријаву. Ми смо само излагали, право да Вам кажем исказали неку врсту мало чуђења и неслагања у неким коментарима код нас да то ипак није требало тако. То би углавном било то. Видите, ми у неке озбиљније разговоре нисмо са Багзијем улазили, али све је указивало да је нешто озбиљније иза тога. Баш да се тај Багзи фамозни појави ту на лицу места, баш чудно је нешто било. Не бих да улазим у те законске квалификације, али чинило нам се да је то могло да буде другачије мало завршено.

Председник већа: Не. Када кажете да је донета одлука, мене интересује управо то ко је то донео одлуку да се тако правно квалификује тај случај?

Сведок Родољуб Миловић: Вероватно неко од колега, не вероватно, него сигурно неко од колега из Градског секретаријата.

Председник већа: Да ли знате конкретно ко је тај колега, да ли је одлучивано колективно или је одлучио појединачно одређено лице инспектор?

Сведок Родољуб Миловић: Могуће да је било колективно. Ја сам једном делу састанка, не састанка него консултација где је био господин Пажин и колеге из врха Секретаријата у Београду присуствовао неком разговорчићу и тада се појавио тужилац, али ја већ нисам присуствовао комплетним тим преговорима јер сам овамо оперативно био ангажован, колеге су разговарале са колегама из пратње Премијера Ћинђића, тако да...

Председник већа: Да ли је инспектор Пажин водио тај случај код хале Лимес?

Сведок Родољуб Миловић: Он је био заменик начелника у то време на крвним деликтима.

Председник већа: Да ли је он оперативно радио на том случају?

Сведок Родољуб Миловић: Колеге које су њему потчињени јесу, радили су.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете да ли сте Ви имали оперативна сазнања да ли је Душан Спасојевић имао своје људе

информаторе за његове криминалне делатности евентуалне из СУП-а Београд?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Председник већа: Да ли знате ко је то био?

Сведок Родољуб Миловић: Ја сам у време активности, нећу да будем широк, била је одређена једна радна група на једном предмету где је Пажин Слободан требао да буде вођа једног дела радне групе, ја вођа другог дела испред УБПОК-а сам требао да будем ја. Тада сам тадашњем Пажиновом старешини рекао да имам податак да Пажин остварује неке контакте, чак да су у присним односима он и Душан Спасојевић. Ја сам одбио тада да радим на том предмету. То је предмет убиства Бошка Бухе. Да не околишам много. Било ми је мало чудно те релације, тако да сам одбио да моји оперативци, ја се извињавам што кажем моји, да колеге којима сам ја шеф присуствују ту јер ми нешто ту није било чисто. И ту је можда мало било неких несугласица између СУП-а града и УБПОК-а и данас су те несугласице на неки начин.....УБПОК не воле много. Не знам да ли због плате, због чега, не знам, нећу да улазим у то, али ми смо одбили тада сарадњу и тада је био генерал Кнежевић мени старешина. Знам да је у понедељак био састанак код генерала Кнежевића и ја сам тражио да наши оперативци не подлегну, да не буду одређени тамо да раде на расветљавању убиства Бошка Бухе, јер смо ми били задужени да радимо расветљавање, речено је тада у СУП-у града да ја као вођа те радне групе испред УБПОК-а радим на расветљавању убистава које је починила група Душана Спасојевића за коју смо имали податке и ми и колеге из СУП-а града, а да овај сегмент, ове радне групе који је водио господин Пажин ради на расветљавању убиства Бошка Бухе, да ради на групиЈа се нисам са тим сложио знајући за односе између Пажина и Душана Спасојевића. И било је сувише рискантно да ја радим између Пажина и Душана Спасојевића и било је сувише рискантно да ја радим Душана Спасојевића у то време са својим људима из више разлога. То су ови разлози о којима причам и у БИА итд., не бих желео да људе доводим у опасност да радим групу Душана Спасојевића што се касније мислим и потврдило овамо и код предмета убиства Бошка Бухе, тако да ми се чини да сам био у праву. Имали смо тај податак за Пажина чак и да су кумови итд., али ни у ком случају, јер човек има право да буде кум са ким хоће, није то проблем, али обзиром да је тај Душан Спасојевић био врло незгодна личност, ја сам га и упознао и разговарали смо у пар наврата и тако. Нисам желео ту да се....

Председник већа: Право на питања имају окривљени.

Адв. Срђа Поповић право на питање. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Зато што се надовезује на ово што је колега Ђорђевић Вас питао, у вези ових транскрипта које сте добијали из БИА, је ли постојало неко специјализовано одељење у оквиру БИА које је Вама достављало те транскрипте, је ли можете то да нам кажете, ко је радио то тамо?

Сведок Родољуб Миловић: Вероватно јесте, имају они, ја мислим да има тамо одељење, али ту већ улазим у неку проблематику. Не знам, нисам сигуран да дам одговор.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Хвала.

Председник већа: Адв. Божо Прелевић. Изволите.

Адв. Божо Прелевић: Обзиром да сте рекли да од 2001. године су постојале активности у односу на Душана Спасојевића, само моје питање да ли сте имали сазнање ко је био у обезбеђењу Душана Спасојевића?

Сведок Родољуб Миловић: Јесмо, то су та сазнања која су касније....

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте имали сазнања да су можда нека од тих лица припадници МУП-а, БИА или ЈСО-а?

Сведок Родољуб Миловић: Да, нешто касније смо дошли до ових сазнања да су колеге из Беретки, тако да не могу да се вежем за неки одређени период. Па, Ви знате били сте ми старешина тада када су рађене те отмице итд., информисани сте Ви у вези тога, тако да извињавам се, не могу да се сетим свих појединости.

Адв. Божо Прелевић: Конкретно ћу одредити период, да ли од почетка 2003. године, значи јануар и фебруар, да ли сте имали сазнања да су у обезбеђењу Душана Спасојевића била лица која су запослена у Министарству унутрашњих послова, БИА?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Адв. Божо Прелевић: Имали сте?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте Ви као Управа за борбу против организованог криминала имали некакве контакте са тим лицима везано за кретање.....?

Сведок Родољуб Миловић: Не. Човек ако има службену легитимацију ја морам да га сматрам за колегу..., ако је криминалац..., тешко је било искористити, видите, доста тих људи су под командом били до тада господина Луковића, слепо му верују, то је и дан данас тако итд.. Сваки покушај остваривања контакта са њим не би уродио плодом, тако да нисмо трошили време на то.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте имали информацију и да ли можете суду да кажете по чијој наредби су та лица односно да ли су лица која су радила у МУП-у то радила по нечијој наредби из Министарства или је то њихов нека самоиницијатива, некакав приватан договор?

Сведок Родољуб Миловић: Ми смо ценили да је то приватно. Да ли су имали неко наређење не знам.

Адв. Божо Прелевић: Ви сте суду објаснили овај догађај око Багзија, мене интересује да ли је било неких иницијатива да се у тренутку изласка Миленковића из затвора исти ухапси сада под оптужбом за кривично дело за која сте Ви били убеђени да је урадио код хале Лимес, обзиром да су постојале законске могућности?

Сведок Родољуб Миловић: Упознат сам да је непосредно након његовог пуштања из затвора расписана потерница за њим. Та иницијатива могуће да је потекла од неког другог, од УБПОК-а није. Знам да је касније била потерница.

Адв. Божо Прелевић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има првоокривљени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући пошто видим да је сведок заштићен као бели медвед, покушаћу да будем кратак. Мене занима ако може сведок да нам одговори да ли сам ја сматран за припадника дотичног клана, евентуално вођу «Земунског клана» од стране УБПОК-а?

Сведок Родољуб Миловић: Могу да одговорим?

Председник већа: Може.

Сведок Родољуб Миловић: Господине Луковићу, што се тиче УБПОК-а.....

Председник већа: Немојте се лично обраћати, него се обратите суду.

Сведок Родољуб Миловић: Ја мислим да није проблем у личној комуникацији. Од стране УБПОК-а Луковић није окарактерисан као припадник «Земунског клана», њега су окарактерисали људи са којима је он до момента разговора након убиства Премијера Ћинђића разговарано. Значи то су сви ови момци са којима смо разговарали и Вукојевић Зоран, Сувајцић Миладин, и Буха Љубиша, и Крсмановић Душан, и да се не изгубим у овом набрајању. Ти људи су управо изнели, чак је и Јовановић Звездан причао да је господин Луковић био у изузетно присним односима са Душаном Спасојевићем и самим објашњавањем овог акта убиства Премијера Ћинђића и разговора са господином Луковићем УБПОК је тада постао уверен да је господин Луковић један заслужан члан свега тога.

Окр. Милорад Улемек: Да ли сведок може да нам каже да ли сам ја икада пре 12. марта био под било каквом обрадом УБПОК-а, значи да ли сам био на мерама, да ли сам био праћен итд..?

Сведок Родољуб Миловић: УБПОК није одређивао мере господину Луковићу али је неспорна била Ваша визуелност у више наврата смо били уверени. Видели смо Ваше контакте и долазак у Шилерову и долазак чак и Багзија, не знам када код Вас горе кући итд., итд..

Окр. Милорад Улемек: Ја Вас нисам питао то, то и мала деца знају да сам ја одлазио у Шилерову, то није спорно. Ја Вас питам да ли сам био значи да ли Ви имате са мера које сте добијали како сте рекли када сте преузели случај на раду о «Земунском клану» од јануара месеца 2003. године, да ли сте тада на тим ЦД-ма, куцаним списима, својим оперативним подацима итд., итд., да ли сам ја био предмет Ваше обраде?

Сведок Родољуб Миловић: Могуће да сте били, али не могу да се сетим. Ако сте били под обрадом није било ништа занимљиво да бих се ја сетио свега тога. У том контексту одговарам. Мислим да ме разумете.

Окр. Милорад Улемек: Да. Разумем. Ви сте поменули у свом излагању овде да сте имали сазнања да припадници Црвених беретки дају обезбеђење Душану Спасојевићу и малопре сте рекли да не можете баш тачно да се сетите када сте то сазнали, па бих Вас ја замолио ако би могли да се сетите у ком периоду Ви као неко ко ради у УБПОК-у пошто сте рекли да сте од 2001. године већ увелико радили на разоткривању «Земунског клана» односно групе коју је водио Душан Спасојевић, значи ако можете да се сетите мало ближе у ком периоду Ви добијате или сазнајете да Црвене беретке обезбеђују Душана Спасојевића?

Сведок Родољуб Миловић: Пазите, у време бекства Душана Спасојевића у Париз са својом групом, тада смо били убеђени, не убеђени него је чак то и потврђено током једног разговора где Душан Спасојевић наређује Багзију да оде код Лежиона и да преузме оно, након чега Багзи смешта, вероватно наш закључак је био смешта нешто што је врло интересно Душану Спасојевићу, преузима од Вас итд., и од тада наше убеђење за Вашу везу са Душаном Спасојевићем је било неспорно.

Окр. Милорад Улемек: Ја се извињавам можете ли само мало гласније, заиста не чујем или ако могу да приђем.

Сведок Родољуб Миловић: Ја не могу да се изјасним када сте Ви одобрили обезбеђењу тамо, Ви боље баратате тим датумима, ја не знам. Али знам током ангажмана нашег од 2003. године, јануара месеца, то је било неспорно присуство Ваших колега из Црвених беретки.

Окр. Милорад Улемек: Значи Ви сте у јануару 2003. године неспорно утврдили...

Сведок Родољуб Миловић: Утврдили и посете....

Окр. Милорад Улемек: Да Црвене беретке обезбеђују Душана Спасојевића?

Сведок Родољуб Миловић: Не да обезбеђују него су виђени тамо. Ко све обезбеђује нисмо знали.

Окр. Милорад Улемек: Значи Ви до 2003. године нисте знали да Црвене беретке....

Сведок Родољуб Миловић: Знали смо за Ваше сталне контакте господине, ја сам то напоменуо, за Ваше сталне контакте са Душаном Спасојевићем и чак овај ангажман Багзија да иде код Вас да преузме неке ствари итд., итд., али у то не бих улазио, то је већ...

Окр. Милорад Улемек: Само ако сведок може конкретно да ми одговори на питање?

Сведок Родољуб Миловић: Ја сам одговорио конкретно.

Окр. Милорад Улемек: Не. Нисте ми одговорили. Ја Вас питам не за моје контакте, него за Ваша сазнања да Црвене беретке обезбеђују Душана Спасојевића, да ли Ви овде сада тврдите да до јануара 2003. године нисте имали сазнања да Црвене беретке обезбеђују Душана Спасојевића?

Сведок Родољуб Миловић: Имали смо господине, тражите конкретно да се изјасним, не знам од када смо имали сазнања. То је оно што могу да Вам одговорим.

Окр. Милорад Улемек: Ништа више, ја Вас само то и питам. Пошто сте рекли да сте од 2001. године почели да радите на како да кажем истраживању групе коју је водио Душан Спасојевић, да ли сте се икада обратили некоме од Ваших претпостављених или не знам како је већ код Вас хијерархија и питали на основу чега Душан Спасојевић има државно обезбеђење?

Сведок Родољуб Миловић: Видите, ја нисам, мени је било зачуђујуће да држава да обезбеђење Душану Спасојевићу. У ком контексту? Сада ћу покушати да Вам објасним. Ви се сећате момента када је Душан Спасојевић прослеђен УБПОК-у односно Министарству из Париза. Тада је Душан Спасојевић причао о Вашем пријатељству са њим итд., итд.. Душан Спасојевић је отишао тамо да набави велику количину дроге. То су били разговори у просторијама «29. Новембра». Мени је било зачуђујуће да држава, не знам која би држава дала обезбеђење службено Душану Спасојевићу. Ја нисам тај који ће да улази у све то. Мене интересује конкретно кривично дело, као што је у овом случају, мислим за те ствари од пре да не бих улазио у расправу.

Окр. Милорад Улемек: Ја Вас потпуно разумем, али ако сте Ви један руководилац групе која се бори против организованог криминала, да ли сте Ви као руководилац икада запитали неког Вашег старешину или било кога у Министарству унутрашњих послова људи ко је дао Душану Спасојевићу државно обезбеђење?

Сведок Родољуб Миловић: Нисам питао него сам износио коментаре директно чак и на једном састанку са министром Душаном Михајловићем, али тада сам био оперативац, нисам био шеф. Шта раде

Легијини људи код Душана Спасојевића. И изнео сам тада нека своја сазнања и вероватно ме је и министар разумео. То је ово што ја могу да Вам одговорим. Оперативац сам био. Знали смо сви за то обезбеђење итд., то да је држава одредила обезбеђење Душану Спасојевићу не знам, не знам заиста, не бих у то улазио.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Када кажете то знали смо сви, ко су то сви ако можете?

Сведок Родољуб Миловић: Ми који смо радили отмице господине Луковићу, отмице Мишковића итд., итд.. Тада смо ми у ствари почели да радимо групу Душана Спасојевића мало конкретније. Ви знате за те активности.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Ви сте овде поменули да сте Душана Спасојевића почели да радите чини ми се од 2001. године, ако се не варам?

Сведок Родољуб Миловић: Могуће крај 2000. године и почетак 2001. године. Значи то је тај отприлике период.

Окр. Милорад Улемек: Реците ми да ли сте у том Вашем почетном раду, да ли је Вама одмах било у самом старту јасно и да ли сте онда оквалификовали Душана Спасојевића као неког из кримогене средине, да кажем криминалца?

Сведок Родољуб Миловић: Не господине, радећи отмице имали смо доказе, значи трагало се са извршиоцем отмица. Имали смо доста квалитетних доказа који су указивали да је Душан Спасојевић један од актера тих отмица. То је била отмица Вуковића, Мишковића итд., итд.. Радом на тим предметима ја сам сам себе уверио да је Душан Спасојевић криминалац. Значи неспорна ствар.

Окр. Милорад Улемек: Значи то је био период 2001. године, је ли тако?

Сведок Родољуб Миловић: 2000. и 2001. година, значи тај сегмент, Нова година и то је тај период где смо ми....., тако ми се чини, нисам сигуран.

Окр. Милорад Улемек: Да ли су о тим Вашим сазнањима да је Душан Спасојевић криминалац били обавештени Ваше старешине или кога сте већ хијерархијски обавештавали?

Сведок Родољуб Миловић: Како да не, господин Божо Прелевић је био мени тада старешина, у ствари свима нама старешина и ми смо заједнички, то је била једна радна група звана «Поскок» и ми смо радили те отмице и управо од тог времена смо били ангажовани.

Окр. Милорад Улемек: Да ли сте писали службене белешке?

Сведок Родољуб Миловић: Како да не, писана је чак и кривична пријава и службене белешке, све је то ишло нормалним путем.

Окр. Милорад Улемек: И још једно само питање, да ли је за време ванредног стања значи од када је почела «Сабља» да ли је свима осумњиченима у убиству односно у атентату на пок. Премијера Ђинђића дато три дана да се одморе пре него што дају званичну изјаву, кажете то је урађено у случају Звездана Јовановића или је ту направљен преседан?

Сведок Родољуб Миловић: Свима са којима сам ја разговарао ту су господа, вероватно су ту, неки нису. Свима је дато на располагање кад ће, јер смо имали времена на претек, кад ће да одлуче да дају своју изјаву у присуству тужиоца и адвоката.

Окр. Милорад Улемек: Хвала. Немам више.

Сведок Родољуб Миловић: Звездан није био изузетак.

Окр. Милорад Улемек: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Право на питање има окр. Звездан Јовановић. Изволите.

Окр. Звездан Јовановић: Господине председавајући овај сведок је лажов. Ја ћу са њим се сусрести у оном кривичном процесу који се води против њега, против Пријића и Милета Новаковића. Обзиром да немам у Вас поверења, а тврдим да је он лажов, изнео је овде гомилу, гомилу лажи.

Председник већа: Да ли имате питања за сведока....Забрањујем Вам да коментаришете. Миловићу, обраћајте се већу, а немојте коментарисати ништа. Реците нам да ли имате питања за сведока Родољуба Миловића или имате још примедби на његов исказ?

Окр. Звездан Јовановић: Не. Ја ћу се са њим срести у оном процесу, рекао сам. За сада пред овим већем не.

Председник већа: Пред овим већем да ли то значи да би пред другим говорили нешто друго?

Окр. Звездан Јовановић: Ја ћу се са њим срести рекао сам.

Председник већа: Да ли имате питања за сведока?

Окр. Звездан Јовановић: Мислим да сам био јасан председавајући.

Председник већа: Добро. Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Има реч адв. Ненад Вукасовић.

Адв. Ненад Вукасовић: Да не би остала никаква дилема и евентуално какав опор укус овде изречен, оно што треба да се зна то је да се у односу на господина Миловића стоји захтев за спровођење истраге, а да је још почело од оног момента када је колегиница Ваша Ната Месаровић по Вашем налогу присуствовала саслушању од стране инспектора генералног инспектората, стигло се до захтева за спровођење истраге, па ми је при том другооптужени Звездан Јовановић мислио о сусрету томе и расправа до краја у том кривичном предмету која управо се води против присутног сведока због неистина које је изнео. С тим у вези је и ово да он остаје апсолутно се прикључује ставу Звездана Јовановића да смо овде данас чули низ неистина. Овде је једино тачно да је био на разговору и да су разговарали о убиству Премијера Зорана Ђинђића. Све ово остало пука конструкција, лаж и неистина о чему ћемо у званичном кривичном поступку који се води против њега, а и против господина Пријића Специјалног тужиоца наставити даље. Хвала Вам.

Председник већа: Право на питања има окр. Жељко Тојага. Изволите.

Окр. Жељко Тојага: Прво питање, да ли Вам је познато на који начин сам ја, да ли сам ухапшен, да ли сам дошао сам у УБПОК, на који начин сам ја приведен и да ли сам уопште приведен?

Сведок Родољуб Миловић: Мислим да је господина довео неко од колега из Вашег сегмента.

Окр. Жељко Тојага: Значи сам сам дошао?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Окр. Жељко Тојага: Да ли смо имали први сусрет у просторији са десне стране у УБПОК-у, ја, Ви и Миле Новаковић, да ли се сећате, са десне стране од онога шанка, пулта?

Сведок Родољуб Миловић: Знам да сам једном делу разговора ја присуствовао. Касније су Вас преузеле друге колеге, али не знам да ли је Миле био ту.

Окр. Жељко Тојага: Да ли Вам је познато да сам после тог разговора да сам са двојицом инспектора онако пунијих, да сам вожен код Кнеза Милоша 101 на полиграфско тестирање, да ли Вам је познато?

Сведок Родољуб Миловић: Да. То ми је познато.

Окр. Жељко Тојага: Да ли су Вам познати резултати тог теста?

Сведок Родољуб Миловић: Не. То знају колеге које су са Вама разговарале. Имају сигурно извештај.

Окр. Жељко Тојага: Можете ли ми рећи чему служи то тестирање уопште чему служи?

Сведок Родољуб Миловић: Ја мислим да Вам је колега не знам који је од колега Вас тестирао, он Вам је објаснио и начин рада, систем рада и због чега се....

Окр. Жељко Тојага: Не. Нисте ме разумели, чему служи Вама, да ли Вама чему служи?

Сведок Родољуб Миловић: Па, нама, видите у ком контексту, нама то само служи да се потврде неке наше сумње или да се одбаце.

Окр. Жељко Тојага: А ако се не потврде по том полиграфском тестирању Ваше сумње, значи када би лице било утврдило се на полиграфском тестирању да говори истину, какав је Ваш следећи поступак?

Сведок Родољуб Миловић: Зависи од процене оперативца који води разговор, уколико је оперативац убеђен да је у праву он занемарује налазе на машини, јер машина да је толико поуздана, тај сам тест полиграфски, полиграфско тестирање би био као доказ на суду.

Окр. Жељко Тојага: Сада да Вас питам још нешто. Изјавили сте да сте пре 7.-ог, значи рекли сте негде пре 5.-ог, да је сачињена службена белешка по питању онога што сте причали са мајором Јовановић Звезданом.....

Председник већа: Не. Ради се о 4. априлу.

Окр. Жељко Тојага: Добро. Неважно, углавном да је сачињена службена белешка, да ли можете објаснити шта је службена белешка?

Сведок Родољуб Миловић: Ја мислим да сте Ви радник Министарства били.

Окр. Жељко Тојага: Не. Није због мене него због суда уопште.

Сведок Родољуб Миловић: Службена белешка може да буде тумачена на више начина. Ово је један интерни акт службе о обављеној некој службеној радњи, некој радњи која се односи на нешто...

Окр. Жељко Тојага: Извињавам се што Вас прекидам, ко пише службену белешку, да ли је то лице које је осумњичено или оперативац?

Сведок Родољуб Миловић: Не господине. Сачекајте молим Вас, једно је изјава, једно је службена белешка. Службена белешка је ја ако сам ангажован у некој службеној радњи, ја пишем службену белешку и достављам свом старешини о учињеном. Може да буде у форми извештаја, службене белешке итд..

Окр. Жељко Тојага: А шта је изјава?

Сведок Родољуб Миловић: Изјава је господине ако Ви узмете папир и изјавите нешто на папир итд., може да буде усмена изјава итд., итд..

Окр. Жељко Тојага: Значи изјава је у првом лицу, мене као окривљеног рецимо?

Сведок Родољуб Миловић: Да. Може да буде и мене као ево сведока.

Окр. Жељко Тојага: Да ли Вам је познато да сам ја 3 до 4 дана пре 7.-ог држао у рукама изјаву Звездана Јовановића која није потписана у доњем десном углу?

Сведок Родољуб Миловић: Господине то није тачно јер је изјава сачињена 7.4., према томе и господин Булатовић што прича, извињавам се господину Булатовићу, Ајнштајн што прича да буде поднета кривична пријава и те ствари да ја лажем, то Ви окачите мачку о реп, доказано је да је сваки сегмент....

Председник већа: Без полемике, заиста да Вас не бих опомињао и удаљавао.....

Окр. Жељко Тојага: Молим Вас ја се извињавам, да ли сте Ви, да ли сте то лично видели да ја нисам добио у руке од Милета Новаковића ту изјаву у руке пре 7.-ог неких 3, 4 дана?

Сведок Родољуб Миловић: Ако сте је добили господине доставите је овде.

Окр. Жељко Тојага: Молим?

Сведок Родољуб Миловић: Ако сте је добили доставите је. Ја знам да је сачињен записник о саслушању осумњиченог, према томе нећу.....

Окр. Жељко Тојага: Како се зове....

Сведок Родољуб Миловић: Могуће да сте имали службену белешку?

Окр. Жељко Тојага: Не. Не. У првом лицу, ја изјављујем да сам направио то и то. Значи то је изјава. Је ли тако?

Сведок Родољуб Миловић: Ја изјављујем да сам израдио то и то, не знам. Не знам у ком контексту.....Је ли имате Ви то код себе?

Окр. Жељко Тојага: Не. Али питам Вас ако пише «Ја Звездан Јовановић» да ли је то изјава или је службена белешка?

Сведок Родољуб Миловић: Не знам господине «Ја Звездан Јовановић» у том контексту није то сачињавано.

Окр. Жељко Тојага: То је била изјава.

Сведок Родољуб Миловић: То би била изјава која је рађена некада раније по старом неком ЗКП-у итд..

Окр. Жељко Тојага: Добро. Ја само бубам тако, «Ја Звездан Јовановић», односи се на Звездана Јовановића, због тога. Да ли можете пошто сте сведок тога, инспектор кога зову «Мекани» да ли можете рећи име тог инспектора?

Сведок Родољуб Миловић: Инспектор кога зову Мекани?

Окр. Жељко Тојага: Да. Мекани, био је без браде, видео сам га после 19.-ог имао је брадицу ону малу са брчићима, Мекани или Меки га зову тако нешто, радио је заједно са инспектором са брадом?

Сведок Родољуб Миловић: А у ком контексту требају Вама његови подаци?

Окр. Жељко Тојага: Пошто је особа која је радила са мном?

Сведок Родољуб Миловић: Он је сигурно господине потписник тамо свих белешки.

Окр. Жељко Тојага: Да ли можете рећи његово име и презиме?

Сведок Родољуб Миловић: То може да Вам достави Ваш адвокат.

Окр. Жељко Тојага: Молим?

Сведок Родољуб Миловић: То ће Вама да каже Ваш адвокат.

Окр. Жељко Тојага: Мени је због суда да кажете његово име да га предложим као сведока. Да ли можете рећи име особе инспектора коме је надимак Мекани?

Сведок Родољуб Миловић: Вероватно мислим, ја не знам у тим службеним белешкама могуће да је Славиша Софтић у питању.

Окр. Жељко Тојага: Како?

Сведок Родољуб Миловић: Славиша Софтић.

Окр. Жељко Тојага: Хвала. Овако даље, изјавили сте све се слаже из Звезданове изјаве са осталим изјавама. Да ли Вам је познато супротност моје изјаве и Звезданове изјаве?

Сведок Родољуб Миловић: Ја не знам, чак нисам ни читао Вашу изјаву.

Окр. Жељко Тојага: Нисам чуо извињавам се.

Сведок Родољуб Миловић: Нисам ни читао, не знам који су пропусти, Ви тврдите да нисте били у Београду, је ли тако?

Окр. Жељко Тојага: Не. Уопште тврдим да немам никакве везе са....

Сведок Родољуб Миловић: Не знам господине, то питајте Звездана Јовановића, он је изјавио ово што стоји овде.

Окр. Жељко Тојага: Добро. То је његово право вероватно. Изјавили сте све се слаже из Звезданове изјаве са осталим изјавама, да ли Вам је позната супротност моје изјаве и Звезданове изјаве?

Сведок Родољуб Миловић: Ако дозволи судија да кажем на које околности се слаже све и на шта сам мислио, Звезданова изјава и остале изјаве. На околности господине доласка Звездана Јовановића, са ким је био у тој просторији у Адмирала Гепрата, на претходне комуникације, станове итд.. То је потврђено чак и отисцима папиларних линија у одређеним становима који су нађени и Звезданови и господина Луковића. То је потврђено и самим тим што нас је Звездан Јовановић и водио у вези те пушке. Са свима смо разговарали у вези те пушке, па је нађена и та укрштеница и чаура итд., па је Звездан објашњавао и сложило се са свим изјавама претходника и Бубањ поток и Лимес итд., итд.. Значи у том контексту сам тврдио и тврдим да се у потпуности Звезданова....

Окр. Жељко Тојага: Сада сте изнели доказе против Звездана Јовановића.

Сведок Родољуб Миловић: Да. Могуће.

Окр. Жељко Тојага: Значи потврђујете са тим његову изјаву. Да ли можете његову изјаву потврдити са нечим што сам ја направио, значи да кажете имамо од Тојага Жељка отиске, имамо од Тојага Жељка ово, осим оне зоље у ствари цеви од зоље која ми је узета из стана са зида, за време претреса?

Сведок Родољуб Миловић: Не знам за ту цев од зоље. Базирали смо се на пар изјава, између осталих и на изјаву Звездана Јовановића да сте Ви били одређени заједно са њим.

Окр. Жељко Тојага: Добро. Пошто Звездан Јовановић по Вашем, значи ја не тврдим да је то Звездана Јовановића изјава, у тој изјави је наведено да сам ја особа која је требала да убије пок. Премијера. Ја тврдим да ја нисам та особа, да сам био у то време на Копаонику....

Председник већа: Добро. Не можете на тај начин постављати питања и износити Вашу одбрану. Постављајте конкретна питања немојте причати приче.

Окр. Жељко Тојага: Пошто је споменуо Копаоник господин, да ли сте проверили код људи на Копаонику да ли је истина да сам ја силазио са Копаоника, да ли сте проверили да ли је Звездан Јовановић силазио са Копаоника, чисто да би се потврдила његова изјава или да би се негирала моја, ако јесте можете ли ми навести која лица?

Сведок Родољуб Миловић: Господине нисам имао, што се тиче Звездана Јовановића нисам имао шта да потврђујем. Он је сам потврдио своју ту изјаву, зовимо је изјавом. Потврдио је кроз ове касније ствари. Потврдили су остали актери.

Окр. Жељко Тојага: Да ли Вам је познато да би Звездан Јовановић могао лагати у тој изјави, значи да би могао изјавити лаж?

Сведок Родољуб Миловић: Могао је да лаже господине, то сам и рекао у ранијим излагањима. Никада се не верује човеку саговорнику који тврди да је он убица. Увек се провери и када се установи на основу доказа неких да је то то, а Звезданова изјава како смо је назвали сада нас два, је потврђена кроз ове сегменте о којима смо касније причали. Значи ако Звездан Јовановић није урадио то што стоји у записнику о саслушању осумњиченог, не би знао да нас одведе тамо на Фрушку Гору и да нађе ни ту укрштеницу ни чауру, ни да објасни одакле је пуцао, упуцавао пушку итд., итд..

Окр. Жељко Тојага: Е када сте споменули ту чауру...

Сведок Родољуб Миловић: То је то.

Окр. Жељко Тојага: Да ли Вам је познато у Кули да постоји стрелиште?

Сведок Родољуб Миловић: Нисам у Кули никада био, а стрелиште мора да постоји колико ја знам. Не знам. Нисам сигуран.

Окр. Жељко Тојага: Само толико.

Сведок Родољуб Миловић: То је симпатичан покушај у Кули постоји стрелиште па је Звездан из затвора изашао, однео чауру тамо да би нама доказао....

Окр. Жељко Тојага: Да. Ишао би луди мајор по шумама упуцавати пушку уместо на стрелишту у Кули где га нико не дира. Нећемо о томе. Пустите то.

Сведок Родољуб Миловић: Слободно Ви о томе причајте. То не иде Вама у прилог.

Окр. Жељко Тојага: Није мој проблем, па нећу о томе. Нисте ми одговорили на питање. Да ли сте и ако јесте који су припадници са којима сте разговарали по питању изјаве моје и изјаве Звездана Јовановића за боравак на Копаонику и силажење са Копаоника, да ли Вам је познато да ли су припадници преслушани, пошто сам ја, нећу наглашавати шта сам?

Сведок Родољуб Миловић: У међувремену господине ишло се на Копаоник и то је достављено тужиоцу. Шта је достављено не знам. Тамо стоји да је Нинослав Константиновић био тамо гост једног објекта итд., итд., али то је нешто што...

Окр. Жељко Тојага: Да ли Вам је познато да сам инспекторима у просторијама УБПОК-а рекао за постојање списка људи који су били на Копаонику, значи списка и те друге смене од 50 до 70 људи који су на Копаонику, да ли поседујете тај списак Ви, да ли Вам је познато да ли се налази у УБПОК-у и да ли је узет тај списак, да ли су преслушани ти људи, да се утврди да ли ја говорим истину или лажем?

Сведок Родољуб Миловић: Један колега је био задужен за то.

Окр. Жељко Тојага: Да ли можете рећи његово име ако није проблем?

Сведок Родољуб Миловић: Нећу да га кажем. Рекао сам оно што Вас интересује за тог колегу. Тај материјал је достављен тужилаштву и установљено је тамо да поименично Ви нисте увођени у књиге гостију итд., итд..

Окр. Жељко Тојага: Да ли ми можете рећи када се врши радња препознавања између двојице осумњичених, радња између двојице осумњичених?

Сведок Родољуб Миловић: Је ли могу да Вас замолим само да формулишете питање на неки конкретнији начин, кад се врши радња препознавања између двојице осумњичених?

Окр. Жељко Тојага: Ево конкретно, да ли Вам је познато зашто није дозвољено препознавање између мене и Крсмановића иако ја тражим од Ваших инспектора да ме убију ако Крсмановић прстом упре у мене, и од тога дана ја немам право на препознавање, да ли Вам је познато то?

Сведок Родољуб Миловић: То ми није познато.

Окр. Жељко Тојага: Да ли Вам је познат иједан случај да се осумњиченом забрани препознавање које он тражи?

Сведок Родољуб Миловић: Где сте Ви то тражили?

Окр. Жељко Тојага: Од инспектора који су радили са мном, инспектор зову га Мекани и други има риђу браду, а...

Сведок Родољуб Миловић: Господине то ћете да питате, пружиће се ваљда прилика да то питате господина који је са Вама обављао разговор. Не знам на те околности.

Окр. Жељко Тојага: И рекли су ми да може само ти признај, нема проблема, биће.

Председник већа: Добро. Постављајте питања немојте коментарисати.

Окр. Жељко Тојага: Извињавам се судија. Зашто ми није дозвољено препознавање да ли Вам је познато, зашто ми није дозвољено препознавање, суочење између мене и Звездана Јовановића и зашто ми је прећено на тражење тог мог суочења, зашто ми је прећено Хагом, набијена ми црна нека није кеса него нешто да ли је капа наопако, фантомка и нешто и возан сам по граду, због чега?

Сведок Родољуб Миловић: Фантомка је набијана многим лицима. Значи Буха Љубиши, свим овима са којима сам ја разговарао из

ког разлога, стављали смо у посебна возила, колеге које су спроводила та лица из просторија Окружног затвора према УБПОК-у, сви су били практично идентично обучени са фантомкама у то време, да се не би знало ко је човек који се приводи, а ко је полицајац итд., итд.. Плашили смо се са разлогом да неко не буде од тих људи са којима се обавља разговор убијен. А кеса Вам није набијана у просторијама УБПОК-а то сигурно.

Окр. Жељко Тојага: Не. Нисам рекао да је кеса, ја се извињавам. Платно неко углавном. Ја мислим да је фантомка наопако окренута. Да ли Вам је познато зашто се то дешава само тај пут када тражим препознавање са Звезданом Јовановићем, никада пре, никада после, а имао сам често сам долазио у УБПОК?

Сведок Родољуб Миловић: Мени је познато господине да су сви који су довођени управо што сам испричао, стављена им је фантомка на главу.

Окр. Жељко Тојага: Ниједном нисам добио ту капу на главу, него баш тада.

Сведок Родољуб Миловић: Не знам заиста. Не знам да Вам одговорим на то питање.

Окр. Жељко Тојага: Изјавили сте овде да су постојала и нека лица специјалци из УБПОК-а тако нешто?

Сведок Родољуб Миловић: Да.

Окр. Жељко Тојага: Е та лица су скочила унутра када сам тражио то. Значи отворио је инспектор, набили ми то и извуку ме ван.

Сведок Родољуб Миловић: Специјалци само обезбеђују улаз и не могу да уђу у просторију док колеге не заврше разговор. Након тога се обавести човек који је испред врата да се преузме лице итд., да ли да га вози у просторије Окружног затвора или где треба да га спроведе. Специјалци не присуствују разговорима.

Окр. Жељко Тојага: Изјавили сте да су адвокати били присутни у време испитивања, у време «Сабље». Да ли сте то мислили да су нон-стоп адвокати били присутни у време испитивања?

Сведок Родољуб Миловић: Нисам то мислио. То сам и образложио у претходном излагању.

Окр. Жељко Тојага: Молим?

Сведок Родољуб Миловић: То сам образложио у претходном излагању.

Окр. Жељко Тојага: Па ако није проблем, да ли су адвокати од почетка били присутни са нама осумњиченима у време акције «Сабља»?

Сведок Родољуб Миловић: Господине управо сам сада одговорио. Нису били присутни све време, а то сам и у претходном излагању, ја мислим да је сувишно о томе сада причати.

Окр. Жељко Тојага: Добро. Да ли Вам је познат критеријум по којем сам ја добио адвоката?

Сведок Родољуб Миловић: Не.

Окр. Жељко Тојага: Опет се враћамо на изјаву коју је потписао Звездан Јовановић. Изјавили сте у једном моменту да Звездану нисте веровали. Ако њему нисте веровали, зашто се није проверила моја изјава?

Сведок Родољуб Миловић: Господине....

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање окр. Жељка Тојаге због тога што је капциозно.

Окр. Жељко Тојага: Да ли Вам је познато у каквом стању је Крсмановић Душан дошао у центар?

Сведок Родољуб Миловић: Да. Познато ми је и ја сам прихватио Крсмановић Душана и то може он сада да се погледамо у очи и да каже како сам се са њим опходио јер сам ја био задужен за разговор са Крсмановић Душаном.

Окр. Жељко Тојага: Не, за Вас знам да сте били коректни, али...

Сведок Родољуб Миловић: И са сваким осталим лицем, не само са Крсмановићем.

Окр. Жељко Тојага: Да ли знате у каквом стању је дошао истучен, пребијен, разбијен?

Сведок Родољуб Миловић: Да. Видео сам својим очима.

Окр. Жељко Тојага: Да ли знате од кога, од стране кога му је то нането?

Сведок Родољуб Миловић: Лишен је слободе у неком стану, ја колико знам на Новом Београду. Колеге које су га дизале кажем дизале, извињавам се, хапсиле, специјалци. Било је више лица тамо у том стану итд., јесте био повређен.

Окр. Жељко Тојага: Да ли сте присуствовали Ви саслушању Сувајцић Миладина?

Сведок Родољуб Миловић: Ја сам обављао разговоре са Сувајцићем.

Окр. Жељко Тојага: Молим?

Сведок Родољуб Миловић: Ја сам са Сувајцићем обављао разговоре.

Окр. Жељко Тојага: Да ли је Сувајцић Миладин мене споменуо у изјави као особу која је требала убити Премијера код хале Лимес?

Сведок Родољуб Миловић: Не сећам се. Не сећам се. Не могу да будем сигуран. Мени се чини да је први Вас Звездан поменуо. Могуће да је Сувајцић, не знам. Нисам сигуран. Ипак се ограђујем. Знам да Вас јесу неки спомињали, али не бих сада да улазим.

Окр. Жељко Тојага: И нисте, ма ништа...

Сведок Родољуб Миловић: Реците господине, ту сам.

Окр. Жељко Тојага: Спомињали су ме неки? Ја негирам то извршење, зашто ме, да ли Вам је познато, зашто се не изврши препознавање, зашто се не изврши суочење, зашто се не саслушају људи који су били на Копаонику, зашто сам ја 600 дана у затвору због тога, да ли је то намера нека, да ли је то политички потез, шта је то?

Сведок Родољуб Миловић: То питање већ....

Председник већа: Да ли од окривљених још има неко да постави питање сведоку Родољубу Миловићу?

Адв. Зоран Николић. Изволите.

Адв. Зоран Николић: Сведок да се изјасни зашто неће да да одговор на питање опт. Тојага Жељка име и презиме лица које је било задужено да провери списак на Копаонику и зашто неће да одговори на то да ли су адвокати били присутни од почетка односно од момента привођења па надаље?

Сведок Родољуб Миловић: Ја сам господине...

Адв. Зоран Николић: Ви сте рекли да нећете да одговорите.

Сведок Родољуб Миловић: Не. Само моменат молим Вас, за колегу Софтића сам рекао, мислим да знам ко је колега који је ишао на Копаоник али са сигурношћу не могу да кажем, претпостављам ко је, да проверава те спискове тамо итд., и само сам напоменуо да тамо поименично нису вођени спискови у том објекту где су људи спавали, да је том провером утврђено за Нинослава Константиновића да је био горе у неком објекту, да је ноћио итд.. И не знам шта сам то још....Адвокати нису од почетка били присутни током разговора. Нису, то сам у ранијем неком излагању и напоменуо. Само је несугласица, нисмо се разумели.

Председник већа: Констатујем да питања више нема.

Да ли постављате захтев за накнаду трошкова као сведок у кривичном поступку?

Сведок Родољуб Миловић: Не.

Председник већа: Отпушта се сведок Родољуб Миловић. Можете да идете.

Да ли има примедби на исказ сведока Родољуба Миловића?

Адв. Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Одбрана Звездана Јовановића у целости приговара исказу овде данас присутног сведока Родољуба Миловића сем

чињенице да је полицајац и начелник у УБПОК-у и да је долазио у просторије Централног затвора због разговора са Звезданом Јовановићем, све остало је овде изнео једну неистину. Против овог човека се води кривични поступак, дакле, није на нивоу кривичне пријаве, у односу на њега је захтев за спровођење истраге и ово су нека друга лица која сада нису битна, говоримо само за овог сведока, па стога ово данас што се чуло превазилази границе чак и неког мог разумевања, једне лоше научене приче. Ово је човек који је овде изговорио толико неистина да једноставно не треба ни набрајати. У целости одбрана Звездана Јовановића приговара исказу Родољуба Миловића. Све ово је неистина.

Адв. Зоран Николић: Исто и одбрана Жељка Тојаге има примедбе на изјаву саслушаног сведока управо из разлога које је колега Вукасовић навео.

Председник већа: Адв. Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: У име одбране окр. Улемека ми се потпуно придружујемо ставу браниоца Вукасовића. Осим тога само да додам још да и процене, оцене и мишљења које је овај сведок изнео данас током давања своје изјаве такође садрже неке опсервације које су присутне и у полицијским методама које су коришћене током акције «Сабља» због чега валидност овакве изјаве овог сведока се заиста не може ни на који начин ценити, осим у контексту свега онога што се дешава од почетка акције «Сабља» до почетка главног претреса. Хвала.

Председник већа: Да ли има још примедби од стране бранилаца окривљених?

Констатујем да нема.

Право на примедбе имају присутни окривљени.

Првоокривљени Милорад Улемек има реч. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући ја конкретно имам примедбу на онај део исказа у коме је сведок говорио да он није имао конкретних сазнања о томе да је држава одобрила да се обезбеђује Душан Спасојевић. Одговорно тврдим, а пошто је овај сведок то изјавио ја сада стављам примедбу, бићу у обавези и да позовем одређене сведоке да су скоро све структуре Министарства унутрашњих послова знале да Јединица за специјалне операције има одобрење за обезбеђивање Душана Спасојевића, тако да ја морам да ставим примедбу у том делу

исказа јер мислим да је сведок покушао вешто да избегне, изманипулише одговор на моје питање. Толико.

Председник већа: Приговарате на истинитост исказа у том делу?

Окр. Милорад Улемек: Да.

Председник већа: Добро. Имате ли још неких примедби?

Окр. Милорад Улемек: Не. Толико само.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко од окривљених јавља за реч у циљу стављања примедби на исказ сведока Родољуба Миловића?

Констатујем да даљих примедби нема.

За реч се јавља заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Само једну ствар врло кратко. Рекао сам изјаснио сам се да немам никаквих примедби на исказ данас саслушаног сведока. Међутим, просто да обавестим веће и аудиторијум на чињенице које се да кажем благо речено потурају суду да би се исказ сведока Миловића довео у питање и дисквалификовао једноставно нису тачне. Онај ко је те чињенице изнео мислим да се препознаје и да би било коректно да када је реч о кривичним пријавама и о кривичним поступцима што су два различита појма, мислим да би требало би употребити прави израз и праву терминологију и приказати тај поступак у правом светлу. Ја нећу да сугеришем, да говорим шта, пошто та сазнања имам, али хоћу само да кажем да то што је изречено данас није тачно. Толико.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес, а наставиће се 28. децембра 2004. године са почетком у 10,00 часова.

Планирано је извођење процесне радње доказивања саслушањем сведока Зорана Мијатовића.

Завршено у 14,28 часова.

Записничар

Председник већа-судија